

ACUZATIA

Mulțumesc, frate Neville.

Să rămânem în picioare și să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Dacă cineva are vreo dorință, să ridice mâna. Dacă doriți să-L rugați ceva, credeți din toată inima și vi se va da în timp ce mă voi ruga pentru voi.

Părinte ceresc, cred că este un privilegiu faptul că în această zi întunecoasă putem veni în casa Domnului, unde găsim strălucind Lumina lui Dumnezeu și Îl auzim pe Duhul Sfânt cântând și vorbind prin oameni. Îți mulțumim pentru această Lumină cerească ce ne învăluie inimile ca un mănunchi mic de raze de soare. O, cât îți suntem de recunoscători pentru aceasta!

Poporul Tău a ridicat mâinile spre Tine, arătând că are o dorință pe care numai Tu poți să o împlinești. Sunt atâtea apeluri de pretutindeni: oameni bolnavi, suferinzi, apeluri telefonice, câte cincizeci de apeluri pe zi din alte țări. Ce să facem, Doamne? Condu-ne Tu. Noi nu știm unde să mergem și ce să facem, dar Tu poți direcționa aceste lucruri și Te rog să ne asculți pentru că dorința noastră sinceră este să Te slujim. Viața pe care o avem pe acest pământ ne este dată de Tine, de aceea dorim s-o folosim ca să Te glorificăm prin ea. Călăuzește-ne, Tată, în toate aceste lucruri.

Binecuvântează-ne astăzi, pentru că ne-am adunat să ascultăm Cuvântul Domnului, să cântăm și să ne rugăm. Ascultă rugăciunile noastre, bucură-Te împreună cu noi în cântările pe care le vom cânta și vorbește-ne prin Cuvânt, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Ocupați loc!

Nu știu nici un alt loc în care să mă simt atât de privilegiat ca la amvon, împărțind Pâinea vieții unui popor însetat și flămând după neprihănire. Acesta este un mare privilegiu.

Mai întâi de toate aș vrea să știu dacă este prezent cineva din familia Wright, Hattie sau Orville. Roagă-l pe Orville să treacă pe la mine pentru că am ceva pentru cățelușa lui și am uitat să-i aduc.

Edith, sora lui Hattie, pe care o cunoaștem de când era un copil și care era

paralizată din vremea când era bebeluș, este acum o femeie în toată firea, dar are unele probleme. Ele au început anul trecut, dar cu ajutorul lui Dumnezeu și prin harul Său, am aflat ce avea: ea nu mai putea să-și miște membrele separat, deoarece avea probleme cu nervii.

Când era doar de vreo șase luni, ea a fost afectată de o paralizie infantilă. Din cauza aceasta plângea și țipa întruna, dar după ce ne-am rugat pentru ea a fost fericită și n-a mai avut nici o problemă până acum un an când a intervenit menopauza, o schimbare a vieții, care i-a afectat nervii profund. De atunci simte că nu mai poate și că se va sfârși dintr-o clipă în alta.

Voi știți că sunt femei sănătoase și puternice care trec prin perioade foarte grele; unele fiind nevoite să facă injecții cu hormoni sau să se interneze chiar în clinici, pentru a se trata.

Ființa umană are două vârste la care viața se schimbă: când băiatul devine bărbat și fata, femeie. Pe la vârsta de șaisprezece ani, fetele se poartă ca niște aiurite, oh, dar ce bine ar fi dacă ați putea simți împreună cu ele! Fiica mea, Rebeca, este la vârsta aceea, de aceea, aș vrea să vă rugați pentru ea și pentru Billy. Oh, fiecare dintre noi am trecut prin acea perioadă critică și trebuie să simțim cu ei deoarece știm că și ei trebuie să treacă pe acolo.

Acum, Edith se află la sfârșitul unei perioade de șapte ani. La fiecare șapte ani viața voastră se schimbă, așa că șapte ori șapte fac patruzeci și nouă, o vârstă foarte dificilă. Este o schimbare completă, iar pe femei le deranjează teribil. De obicei, când bărbații ajung la vârsta aceasta se poartă ciudat, iar uneori își părăsesc soțiile.

După vârsta aceasta, femeile devin nefertile, dar toți trecem prin această schimbare. Noi nu trebuie să uităm că acestea sunt lucruri pe care este nevoie să le purtăm împreună și să le înțelegem.

Micuța Edith a ajuns la vârsta aceasta, arată rău și a slăbit. Dacă vreți, seara duceți-vă în vizită la familia Wright, deoarece sunt sigur că se vor bucura. Nu mergeți prea mulți dintr-o dată, stați puțin de vorbă, dați mâna cu ei și apoi plecați pentru că aceasta este o vizită scurtă, prietenească. Din păcate uităm atât de ușor lucrul acesta! Când suntem însă noi înșine într-o situație dificilă și ne bucurăm de vizita cuiva, să ne amintim că și alții s-ar bucura de vizita noastră. Știu că v-ați fi dus s-o căutați dacă ați fi știut în ce situație se află, dar pentru că nu ați știut, v-am

spus eu acum.

Mergeți, vizitați familia Wright și încercați s-o încurajați pe Edith. Să nu-i spuneți că arată rău, ci încurajați-o că va fi bine; iar dacă ne vom ruga pentru ea se va face bine. De aceea suntem aici. Este sora noastră, iar noi suntem aici ca să stăm uniți pentru ea. Și așa cum doresc eu să am pe cineva de partea mea atunci când trec prin încercări, la fel doriți și voi pe cineva de partea voastră, nu-i așa?

Familia Wright este una din cele mai vechi familii care vin aici, alături de fratele și sora Slaughter. Eu i-am văzut când au intrat și m-am gândit: „Oare câți ani sunt de când îi văd pe fratele și sora Slaughter ocupându-și locul în această biserică, trecând prin atâtea încercări și mergând totuși înainte?” La fel este familia Wright și alții... iar noi îi prețuim pe acești oameni. Haideți, deci, să le arătăm prețuirea noastră.

Astăzi am un Mesaj destul de lung; un Mesaj despre acuzare, iar deseară vom avea Cina și spălarea picioarelor. Dacă sunteți prin apropiere, haideți aici ca să ne bucurăm împreună, pentru că ne-ar face plăcere să vă avem printre noi, dacă nu trebuie să mergeți în altă parte.

Ne bucurăm să-i avem printre noi pe Don Ruddell, pe fratele Jackson și pe fratele Jack Palmer care are un grup jos în Georgia. Noi îi apreciem pe acești oameni și apreciem faptul că vin să ne viziteze când avem aceste servicii.

În dimineața aceasta îl văd pe bunul meu prieten, dr. Lee Vayle și pe soția lui. Mai întâi am văzut-o pe sora Vayle și am privit în jur să văd unde este fratele. Când am fost la una dintre convenții, l-am căutat tot timpul, gândindu-mă: „Dacă vine Lee o să predice el, iar eu mă voi ruga pentru bolnavi,” dar nu am dat de el, însă mă bucur ori de câte ori putem fi împreună. Ne bucurăm să-i avem în dimineața aceasta printre noi pe fratele și sora Vayle.

Poate mai sunt și alții pe care nu-i știu pe nume. Văd o soră din grupul de la Chicago, dar nu-mi amintesc numele ei. Noi îi prețuim pe toți, indiferent de unde vin.

Am văzut și doi frați tineri care vor fi ordinați în dimineața aceasta. Sunt doi frați de culoare din New York care au primit slujba în biserica de acolo, iar noi ne vom pune mâinile peste ei și ne vom ruga ca Dumnezeu să binecuvânteze lucrarea lor din New York, unde sunt două sau trei biserici. Cred că fratele Milano, pe care îl

prețuim mult, are o grupare mică acolo, iar noi ne bucurăm pentru că vor mai fi doi bărbați care vor ține serviciile acolo. Domnul să vă binecuvânteze din belșug

Privind în jur văd o mulțime de cunoscuți și chiar dacă nu știu cum se numesc toți, cred că El îi cunoaște.

Aș vrea ca sora de la pian să vină și să cânte pentru noi:

Când cărbunele aprins pe profet l-a atins,

Și când vocea lui Dumnezeu a spus:

„Cine va merge pentru noi?”

Atunci Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!”

Noi vedem că procedura biblică de însărcinare a slujitorilor este prin punerea mâinilor. Frații de la mișcarea „Ploaia târzie”, cei de la mișcarea „Battleford” și alții au încurcat lucrurile, când au spus că darurile duhovnicești se împart prin punerea mâinilor. În ce ne privește, **noi nu credem că darurile vin prin punerea mâinilor, ci credem că punerea mâinilor confirmă ceea ce am văzut deja.** Este un „Amin”, înțelegeți?

Când și-au pus mâinile peste Timotei, frații observaseră deja că în el era un dar. Amintiți-vă că Pavel i-a scris: „...să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine... care a sălășluit întâi în bunică ta Lois...” (2Timotei 1.6). Vedeți, ei au văzut aceasta în Timotei și astfel bătrânii și-au pus mâinile peste el și l-au pus în lucrare. **Niciodată nu se pun mâinile peste un om la care nu s-a arătat nimic,** iar bătrânii aceia au cerut doar binecuvântarea peste el.

Deci, **noi nu împărțim daruri duhovnicești ci le recunoaștem doar și punem mâinile peste oameni ca semn că credem că Dumnezeu i-a ales în lucrarea Sa.**

L-am văzut în spate pe fratele McKinney din biserica metodistă, care a fost ordonat de curând aici, pentru a lucra împreună cu fratele și sora Dauch în Ohio.

O, este minunat când ne adunăm și stăm împreună în locurile cerești, în Hristos, acolo unde nu este nici o denomi-națiune, nici o îngrăditură, ci suntem doar El și noi.

Haideți să cântăm o strofă din cântecul acesta:

Când cărbunele aprins, pe profet l-a atins,

Și când vocea lui Dumnezeu a spus:

„Cine va merge pentru noi?”

Atunci Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!”

...Vorbește Doamne, vorbește-mi!

Trimite-mă, sunt aici, Te voi urma...

(Adunarea cântă mai departe).

Îi rog pe frații Ruddell și Lamb, care slujesc aici în adunare, să vină în față pentru că ne vom pune mâinile peste cei ce vor fi ordinați.

Vorbește Doamne, vorbește-mi!

Trimite-mă, Te voi urma, sunt aici.

Nu vezi că milioane mor de frică?

Auzi cum ei se plâng?

Grăbește-te frate, grăbește-te ca să-i salvezi!

Spune și tu: „O, Învățătorule, trimite-mă pe mine!”

Vorbește Doamne, vorbește-mi!

Vorbește și cu grabă Te voi urma!

Vorbește, Doamne, vorbește-mi!

Trimite-mă, Te voi urma, sunt aici!

„Care este numele tău, frate?”

„Orlando Hunt.”

„Fratele Orlando Hunt din New York, este adevărat? Și fratele...”

„Joseph Coleman.”

„Joseph Coleman.”

Acum, aş vrea să vă întoarceți spre audiență, frații mei.

Fratele Hunt și fratele Coleman au o chemare dumnezeiască în inimile lor. Așa cum am cântat, „Sunt milioane care mor acum în păcat și rușine”, iar ei au auzit acel plâns trist și amar, de aceea, noi le cerem: „Grăbiți-vă, fraților, grăbiți-vă să-i salvați!” Vedeți, răspunsul lor este: „Aici sunt, Stăpâne!” Acesta este răspunsul lor în dimineața aceasta, iar noi, frații din această biserică, recunoaștem aceasta prin punerea mâinilor peste ei și le dăm mâna dreaptă de părtășie, ca să fie martori ai lui Isus Hristos. Noi îi vom susține în tot ce este onorabil și drept, în Evanghelie și ne vom ruga în mod constant pentru ei, ca Dumnezeu să-i folosească spre slava Sa.

Fie ca lucrarea lor să fie mare și bogată în New York. Fie ca viața lor să fie o viață de slujire pentru El și să aducă înăuntru snopi de preț pentru Împărăție. Fie ca ei să trăiască vieți lungi și fericite, iar Dumnezeu să-i înconjoare cu prezența Lui veșnică, să le dea sănătate și tărie și să-i țină în slujba Lui până când Isus Hristos îi va chema în Casa lor veșnică, în odihna din cer.

Să ne punem mâinile peste ei și să ne rugăm:

Tată ceresc, ne punem mâinile peste fratele Hunt, în Numele Domnului Isus Hristos, fiindcă ceea ce știm despre el, este că este un om neprihănit. Îți mulțumim pentru chemarea în slujbă din viața lui și Te rugăm să vorbești prin el, să câștigi suflete și să le aduci eliberarea din captivitate atât firește cât și duhovnicește. Doamne, dă-i o slujire adevărată, astfel ca la sfârșitul drumului să poată privi în urmă pe această cărare lungă și să vadă că prin harul lui Dumnezeu a fost în stare să-l biruiască pe vrăjmaș. Îți cerem aceasta prin Isus Hristos Domnul nostru. Amin.

Doamne, ne punem mâinile și peste fratele Coleman, ca martori și recunoaștem chemarea lui. Noi, această biserică, acest grup de oameni, credem că el este un slujitor al lui Hristos și Te rugăm să-l binecuvântezi și să-i dai o slujbă mare și puternică, astfel încât să câștige suflete pentru Tine, să-i elibereze pe cei care sunt ținuți captivi și să rupă puterile Satanei din viețile oamenilor cu care se asociază. Dă-i o viață rodnică, sănătate și putere, iar când va ajunge la sfârșitul drumului, îngăduie, Dumnezeule, să poată privi jos, de-a lungul drumului și să vadă că prin

harul lui Isus Hristos a fost în stare să rupă fiecare cătușă a vrăjmașului, spre onoarea și slava lui Dumnezeu.

Tată ceresc, îngăduie ca acești oameni să trăiască și să lucreze la secerișul lui Dumnezeu. fie ca binecuvântările Tale să se odihnească peste ei și să-i însoțească până când noi toți ne vom aduna la picioarele marelui nostru Stăpân. Îți cerem aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Hunt, și să-ți dea o slujbă rodnică. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, frate Coleman și să-ți dea, de asemenea, o slujbă rodnică.

Să cântăm din nou:

Când cărbunele aprins, pe profet l-a atins,

Făcându-l cât de curat se poate,

Și când vocea lui Dumnezeu a spus:

„Cine va merge pentru noi?”

Atunci Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!”

...Vorbește Doamne, vorbește-mi!

Trimite-mă, sunt aici, Te voi urma...

Oh, vorbește, Domnul meu...

(Fie ca El să vorbească multor inimi tinere)

Vorbește, Domnul meu (chemate de Dumnezeu)

Vorbește și eu mă voi grăbi să-ți răspund;

Vorbește, Domnul meu, vorbește, Domnul meu,

Vorbește și eu vor răspunde: „Doamne, trimite-mă!”

Îi mulțumim Domnului pentru cinstea pe care a avut-o biserica, în dimineața aceasta, de a fi martoră la trimiterea misionarilor pe câmp, în aceste zile din urmă.

Harul lui Dumnezeu să fie cu voi, frații mei! Nădejdea mea este că El vă va trimite acolo unde este nevoie, pe câmpul misiunii, pentru a vesti bogățiile nemărginite ale îndurării lui Isus Hristos, de care lumea duce atâta lipsă în timpul acesta.

În ce ne privește, noi avem multe din aceste lucruri bune, iar în dimineața aceasta ne-am adunat împreună ca să mai auzim câteva. Să trecem deci la tema despre care vreau să vorbesc.

Pentru cei care n-au fost aici, vreau să spun că duminica trecută am avut mesajul: **„Al treilea Exod”**, care poate fi găsit înregistrat pe benzi.

Ce este cu băiatul acesta? Este bolnav, sau ce se întâmplă cu el? O, este paralizat! Fie ca Domnul să-l binecuvânteze. La sfârșitul serviciului ne vom ruga și pentru cei bolnavi.

Poate veți reuși să obțineți mesajul despre „Al treilea Exod”, în care este vorba despre faptul că Lumina, Îngerul Domnului, care a chemat poporul la un Exod, și-a făcut apariția din nou, în chip vizibil, pentru a chema poporul într-un Exod. Pentru mine acesta este un semn demn de reținut: „Al treilea Exod.”

Îmi permiteți să-mi dau haina jos? În dimineața aceasta este foarte cald în adunare și singura sursă de ventilație pe care o avem este ca voi să vă faceți aer cu ce aveți. Noi avem în plan instalarea unui ventilator, dar până atunci trebuie să folosiți evantaiele sau ce aveți la dispoziție.

M-aș bucura să aflu că ați ascultat cu plăcere Mesajul despre „Al treilea Exod”. Adevărul este că au existat multe Exoduri, dar putem dovedi existența a trei mari Exoduri în care Dumnezeu, în forma unui Stâlp de Foc, a chemat poporul afară și l-a separat. Chiar acum se separă un popor.

Noi am văzut că atunci când Dumnezeu i-a chemat pe ai Săi în primul Exod, a mers înaintea lor în Stâlpul de Foc, conducându-i într-o țară unde, mai târziu, li s-a arătat într-un Om, numit Isus Hristos (care a ieșit de la Dumnezeu și s-a întors la Dumnezeu), dar ei l-au respins.

Apoi, El a venit să-i scoată pe oameni din starea formală în care ajunseseră, așa cum se întâmplase și în Egipt, unde s-au dedat la păcat și au urmat căile rele ale egiptenilor, dar Dumnezeu i-a chemat afară.

A doua oară, oamenii au ajuns în captivitate sub Imperiul Roman și s-au încurcat în

tot felul de crezuri, îndepărtându-se de adevărata sinceritate a închinării, așa că Dumnezeu a trimis un alt Exod. El a apărut în chipul unui Om și i-a condus din nou afară.

În primul Exod, El era în Stâlpul de Foc; apoi El a venit pe pământ, ca Miel, pentru a-i conduce pe oameni afară. Ce simbol minunat avem aici pentru Mileniul spre care El Își conduce Biserica acum! Atunci Îl vom vedea așa cum este, pentru că vom avea un trup asemenea trupului Său de slavă.

Noi, cei de astăzi, am văzut Lumina Stâlpului de Foc reflectată vizibil printre noi, în Lumina Evangheliei, acest lucru fiind dovedit și de știință. Voi puteți să-L vedeți în reviste și în toată lumea, deoarece a fost dovedit științific și spiritual, prin aceleași semne și lucrări pe care le-a făcut întotdeauna, că este același Stâlp de Foc.

În aceste zile din urmă, când există atât de mult fanatism, Dumnezeu Se identifică din nou pe Sine Însuși în mijlocul poporului Său; și este minunat să știi că acest cort pământesc, acest trup firav în care suntem apăsați și bolnavi, va fi schimbat într-o zi și făcut asemenea trupului Său de slavă. Atunci, când vom ajunge în Țara pentru care suntem hotărâți, Îl vom vedea așa cum este și vom fi cu El pentru totdeauna.

O, aceasta ne face să cântăm: „Eu sunt hotărât pentru Tara făgăduită”! Acesta este cântecul nostru pentru botez și se va cânta la toate serviciile de botez.

Vreau ca frații care sunt aici cât și cei care vor asculta benzile să știe că aceste Mesaje nu se adresează unei anumite persoane. Să nu se creadă cumva că suntem un fel de clan sau o adunătură de fanatici care ne-am separat de ceilalți; nici niște împotriviți lipsiți de credință, care ne-am ridicat împotriva cuiva, împotriva lui Dumnezeu sau a unei biserici. Noi suntem pentru biserică, însă încercăm să atragem atenția, prin și cu ajutorul Duhului Sfânt, cu privire la motivul pentru care se face această mare separare astăzi. Încredințarea noastră este că toate bisericile ar trebui să aibă părtășie împreună și că nu este corect ca metodiștii să se separe cu grupul lor, bapțiștii cu al lor, trinitarieni și toți ceilalți cu grupurile lor. Noi ar trebui să fim împreună ca mădulare ale Trupului lui Isus Hristos, așteptând glorioasa Sa venire și nicidecum să ne separăm.

Cauzele separării sunt legate de unele motive fundamentale. Studiindu-le, am observat că nu ne separă culoarea pielii, ceea ce mâncăm sau hainele pe care le purtăm, ci faptul că oamenii s-au îndepărtat de calea bătătorită a Evangheliei.

Aceasta înseamnă că trebuie să existe o cale care ne arată cu siguranță ce este bine și ce este greșit. Și singura cale prin care se poate face lucrul acesta, este să nu accepți nici o interpretare omenească a Cuvântului. Citește-L așa cum este și împlinește-L, pentru că fiecare om care așează propria sa interpretare a Cuvântului, Îl va face să spună ceva diferit, iar aceasta ne va duce înapoi la vechea organizație, în Biserica Catolică. Biserica catolică crede că Dumnezeu este în mijlocul ei, dar Cuvântul nu are nimic de-a face cu ea. În ceea ce-i privește pe protestanți, despre ei citim în Apocalipsa 17, unde ni se spune că toți vor fi adunați împreună, Biserica Catolică fiind mama tuturor acestor organizații. Astfel, putem vedea că organizațiile protestante sunt oarbe și au aceeași natură ca și Biserica Catolică.

Biserica Catolică este numită de Biblie, „curvă”, iar bisericile protestante sunt numite „fiicele curvei”, ceea ce înseamnă că ea este mama lor.

Așa este numită orice femeie care nu este credincioasă soțului ei. Noi toți pretindem că suntem Mireasa lui Hristos, deși suntem atât de necredincioși Lui. Ce este necredința? Trăirea în opoziție cu disciplina stabilită de Dumnezeu și după care trebuie să trăiască Mireasa, iar după părerea mea această disciplină este Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu, Biblia. Dar ca să poată avea o organizație, biserica protestantă s-a separat chiar de Scriptură.

Predicatorii vin cu sutele în biroul meu și-mi spun: „Frate Branham, tu îi provoci pe oameni, dar nimeni nu poate sta împotriva acestui Cuvânt pentru că este Adevărul.”

„Atunci de ce nu vă puneți și voi de partea Lui?”

„Vezi tu, dacă fac lucrul acesta voi ajunge să-mi cerșesc pâinea. Aceasta este slujba mea, iar dacă o pierd nu voi mai avea nici un sprijin. Eu vreau să ajung și la Domnul și la oameni.”

O, dacă ați putea vedea că Sprijinul nostru este Hristos! Biblia este Sprijinul nostru! Vedeți? Dar aceasta aruncă biserica protestantă în același loc cu biserica catolică.

N-aș vrea să fiu prea aspru, dar Bisericii Catolice nu-i pasă de ceea ce spune Biblia. Ei spun că cred Biblia, dar au o „succesiune apostolică”, aceasta fiind temelia credinței lor. Este vorba de o succesiune de papi, primul dintre ei fiind numit Petru. Ei cred aceasta și o mărturisesc apăsat deși nu au nici un suport.

În ce-i privește pe protestanți, ei s-au unit și au format o organizație așa cum s-a întâmplat la Niceea, Roma, unde s-au pus bazele formării Bisericii Catolice. Astfel, protestanții și catolicii sunt la fel, deoarece și unii și alții au părăsit Cuvântul lui Dumnezeu pentru a forma o organizație, iar dacă le pui în față toate aceste adevăruri, li se par ciudate și străine, pentru că au fost învățați numai un ritual și nu Cuvântul. În ce ne privește, noi nu avem alt ritual decât Biblia; nu avem altceva decât Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu pe care ne bazăm din toată inima.

Astăzi vreau să citesc câteva versete din Evanghelia după **Luca capitolul 23**, ca bază pentru Cuvântul pe care vreau să-l spun. Este un singur verset: **versetul 33** din capitolul 23:

„Când au ajuns la locul numit „Căpățâna”, L-au răstignit acolo pe El și pe făcătorii de rele; unul la dreapta și altul la stânga Lui.”

Din versetul acesta am scos patru cuvinte pe care vreau să le folosesc ca bază pentru ceea ce vreau să spun: ***„Acolo, ei L-au răstignit pe El.”*** Patru cuvinte, iar tema mea se numește: ***„ACUZAȚIA”***

Acuz bisericile denominaționale de astăzi și pe multe din cele independente, pentru răstignirea din nou a lui Isus Hristos!

După cum am spus, Mesajul din dimineața aceasta se numește ***„Acuzația”*** și aș vrea să folosesc încăperea aceasta ca sală de tribunal. Biblia vorbește despre un scaun de judecată, iar această judecată trebuie să înceapă din casa Domnului. Este ca și cum am avea aici judecătorul, jurații, martorii și așa mai departe.

Martorul meu este Cuvântul lui Dumnezeu, iar acuzația pe care o aduc se îndreaptă împotriva bisericilor de astăzi. Mesajul acesta va fi înregistrat pe benzi, și în el nu mă voi referi la păcătoși, ci voi vorbi doar bisericii.

Acuz această generație pentru a doua răstignire a lui Isus Hristos! Dar ca să pot face aceasta, trebuie să am măcar o dovadă împotriva ei.

Dacă tu vrei să aduci o acuzație împotriva cuiva, trebuie să arăți o dovadă cu privire la delictul penal săvârșit. Astfel, și eu am nevoie de o probă prin care să dovedesc că ceea ce spun este Adevărul, deoarece cuvintele mele vor sta înaintea marelui Judecător. În ce mă privește, în acest proces eu voi fi procurorul.

Având ca Martor Cuvântul lui Dumnezeu, eu acuz această generație pentru răstignirea lui Isus Hristos. Desigur, va trebui să dovedesc, și o voi face, că oamenii de astăzi sunt conduși de același duh de care au fost conduși și cei care L-au răstignit prima dată. Eu trebuie să arat că dacă va fi o răstignire, ei sunt cei care o fac. Prin atitudinea lor, oamenii de astăzi fac exact același lucru pe care l-au făcut oamenii din zilele acelea, doar că atunci L-au răstignit fizic, pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iar astăzi Îl răstignesc duhovnicește.

Prin același Cuvânt și prin același Duh, aș vrea să le arăt bisericilor că, prin poziția pe care o au, fac și astăzi același lucru. Biblia spune că ele vor face aceasta și dovedește că astăzi este timpul celei de-a doua răstigniri.

Acest lucru nu s-ar fi putut înfăptui cu câțiva ani în urmă; nu s-ar fi putut înfăptui nici cu cincizeci de ani în urmă, dar astăzi, da. Poate nu s-ar fi putut înfăptui nici acum zece ani, dar astăzi se poate pentru că timpul s-a terminat. Noi am ajuns la sfârșitul timpului și, ca slujitor al Lui, cred că suntem pe punctul de a trece de pe pământul acesta, în Țara de dincolo.

De aceea, timpul pocăinței pentru această națiune a trecut; ea nu se mai poate pocăi pentru că a depășit linia dintre har și judecată. Da, cred că ea se leagănă în balanță.

Poate spuneți: „Frate Branham, ce ai de spus în cazul acesta înainte de a prezenta dovezile acuzării?”

Iată ce am de spus: **Noi suntem vinovați de aceleași păcate ca cei din timpul când Dumnezeu a nimicit lumea prin potop. Suntem vinovați de aceleași păcate pentru care El a distrus Sodoma și Gomora. Înaintea noastră stau aceleași probe duhovnicești care ne acuză pentru respingerea îndurării lui Dumnezeu, iar dacă generația noastră se face vinovată de respingerea aceleași îndurări, de care s-au făcut vinovate și celelalte generații, înseamnă că Dumnezeu ar fi nedrept dacă nu ne-ar judeca la fel ca pe ei.**

Așa cum a spus prietenul meu Jack Moore: „Dacă generația aceasta ar scăpa de judecată, atunci Dumnezeu ar fi obligat să ridice Sodoma și Gomora ca să le ceară iertare pentru că le-a ars cu foc.”

Noi știm că oamenii din timpul Domnului, L-au răstignit fizic, iar cei de astăzi fac același lucru, duhovnicește. Ei o fac din cauza invidiei și a orbirii spirituale în care se

află și care nu le permite nici să audă, nici să vadă. De altfel, Isus le-a spus celor din timpul Său: „...cu privire la ei se împlinește prorocia lui Isaia care zice: „*Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri și nu veți vedea.*” (Matei 13.14). Vedeți?

Același motiv, același scop și aceleași argumente pentru care L-au răstignit fizic cei din trecut, îi determină pe cei din zilele noastre să-L răstignească pe Isus Hristos din nou, duhovnicește. Ei nu pot găsi nimic împotriva Lui și nu îndrăznesc să-L provoace, deoarece știu că proba este aici și că Biblia spune că vor face aceasta. De aceea, sigurul lucru pe care pot să-l facă, este să-L hulească. Acesta este adevărul.

Pe acest temei, acuz această generație pentru răstignirea din nou a lui Isus Hristos! Cu mâini murdare, vinovate, rele și egoiste, denominațiunile Îl răstignesc pe Domnul vieții, care a vrut să Se descopere pe Sine însuși oamenilor din timpul acesta! Da, ei sunt vinovați de răstignirea Lui!

Voi spuneți: „Aceași persoană?”

„La început a fost Cuvântul...și Cuvântul era Dumnezeu.. și Cuvântul s-a făcut trup..” și S-a arătat pe Sine însuși. Cuvântul S-a arătat în trup, iar ei au condamnat trupul și L-au dat la moarte. În Evrei 13.8 scrie că „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” Este Același Cuvânt. Astfel, din același motiv, ei încearcă să răstignească Cuvântul din nou.

Acum mă voi întoarce la textul meu, ca să-mi explic tema: **„Acolo ei L-au răstignit pe El.”** Sunt patru cuvinte pe care aș vrea să le explicăm:

Acolo, în Ierusalim, orașul cel mai sfânt din lume. **Acolo**, în cel mai religios oraș din lume. **Ei**, cei mai religioși oameni de pe pământ, în timpul unei sărbători religioase, praznicul Paștilor. **Acolo**, în cea mai religioasă zonă, în orașul cel mai religios, unde era cea mai puternică conducere din toate organizațiile, **ei**, cei mai religioși oameni de pe pământ, **L-au răstignit**, cea mai rușinoasă moarte de care putea muri un om, gol, fiindcă au smuls hainele de pe El. Pe cruce n-a avut decât o zdreanță în jurul trupului, pentru că hainele i-au fost smulse jos. Ce rușine!

Vedeți? **Acolo** (în cel mai mare oraș religios), **ei** (cei mai religioși oameni) **L-au răstignit** (cea mai rușinoasă moarte) **pe El** (cea mai scumpă Ființă).

Aceste dovezi sunt suficiente pentru a condamna generația aceasta.

Acolo – în cea mai religioasă organizație, cea mai mare dintre toate bisericile; **ei** – cei mai religioși oameni din toate rasele; oamenii care se presupune că sunt adevărații închinători ai lui Dumnezeu, s-au adunat la cel mai mare praznic sfânt pe care-l aveau: Paștele, care era sărbătoarea scoaterii lor din robie la libertate. Și **acolo**, în timpul acela, cei mai religioși oameni, au adus asupra Domnului Vieții cea mai rușinoasă ocară posibilă: L-au dezbrăcat și L-au atârnat gol pe un lemn, pentru că Legea pe care o țineau, spune că „*Blestemat e oricine este atârnat pe lemn.*” Da, El a fost făcut păcat blestem noi.

Ei l-au smuls hainele, L-au bătut și L-au batjocorit pe adevăratul Dumnezeu al cerurilor, după care L-au răstignit și L-au pironit pe cruce sub cumplita pedeapsă capitală romană.

Cea mai rușinoasă moarte în zilele noastre, nu este împușcarea, nici înecarea sau un accident de mașină, nici faptul că arzi în foc, ci pedeapsa capitală executată în public, pentru că întreaga lume te condamnă și te găsește vinovat.

Astfel, întreaga lumea și-a pus mâinile peste acest Om, L-a declarat vinovat, deși era nevinovat și L-a omorât pe crucea vrăjmașului, nu prin Legea Sa. Pe cine? Pe Domnul Vieții, cea mai scumpă Ființă care a trăit și va trăi vreodată pe acest pământ, Isus Hristos.

Păstrați în inimile voastre aceste cuvinte, pentru că în jurul lor voi clădi tot mesajul de astăzi.

Vă puteți închipui ca un oraș ca Ierusalimul să nu-L recunoască pe El? Solomon a construit Templul cu opt sau nouă sute de ani în urmă, iar ei priveau după venirea lui Mesia și s-au adunat acolo pentru praznicul Paștilor.

Gândiți-vă puțin la aceasta: fruntașii fariseilor, saducheilor și a altor grupări religioase, au făcut o mare adunare pentru a se închina lui Dumnezeu. Unde? În orașul cel mai sfânt, Ierusalimul, unde se afla Templul Domnului, poporul Domnului L-a luat pe Însuși Domnul lor și L-au răstignit. Ce lucru!

Sunt numai patru cuvinte: **„Acolo ei L-au răstignit pe El”**. Lăsați Bibliile deschise încă puțin. Vedeți, sunt numai patru cuvinte, dar Biblia își comprimă Adevărurile. Eu trebuie să explic ceea ce spun, dar Biblia nu trebuie să explice

nimic, pentru că Ea este adevărată în întregime.

Aici avem patru cuvinte din marele ei lanț al Adevărului, iar în următoarele minute voi încerca să le explic. Ca să le pot explica așa avea nevoie de o adevărată bibliotecă, dar cred că cu ajutorul Lui voi reuși să vorbesc în așa fel încât să fiu înțeleș de toți.

Ce avem în fața noastră? Prima răstignire. În locul cel mai sfânt, poporul cel mai religios, L-au ucis pe El, cea mai scumpă Ființă, prin cea mai rușinoasă moarte. O, este ceva de neînțeleș! Este dezonorant!

Să luăm primul cuvânt: „**Acolo**” și, înainte de a aduce acuzația, să vorbim câteva minute despre el. Voi explica și voi arăta ce au făcut ei, iar după aceea vom vedea dacă acuzația mea este corectă sau nu.

Priviți: Evreii din toată lumea s-au adunat la Ierusalim, orașul cel mai sfânt, orașul Templului, pentru a se închina, deoarece acolo se afla cel mai mare loc de închinare și este scris că „*toți oamenii trebuie să meargă să se închine la Ierusalim.*” Ei trebuiau să facă aceasta pentru că acolo era centrul închinării.

Și astăzi îi poți auzi pe oameni spunând: „O, noi venim la aceste mari conferințe!”, pe care le țin denomițațiunile. „Noi avem deschiderea din cetatea Vatican, cu ordinarea papilor și așa mai departe.” „Noi toți trebuie să mergem la taberele metodiste sau la convențiile baptiste.” „Noi trebuie să mergem la Roma!” pentru că, după părerea lor, acolo este centrul creștinismului.

În timpul celui de-al doilea război mondial, după căderea Romei, soldații germani s-au retras la Vatican și de acolo trăgeau asupra soldaților americani care înaintau; dar soldații americani primiseră ordin să nu tragă nici măcar un singur foc asupra acestui oraș. Astfel, ei au fost pe post de ținte vii pentru germani. În schimb, în Anglia, la Westminster Abbey, ați fi putut trage fără frică, deoarece acolo era locul de adunare al protestanților.

Acest lucru s-a întâmplat pentru că președintele Roosevelt a spus într-un discurs intitulat: „Cuvinte la ușa sobei”, pe care l-am auzit și eu: „Căderea Romei a fost o rușine, pentru că Roma este capul întregii creștinătăți!” Vă puteți imagina ca un protestant să spună așa ceva?

Odinioară, centrul creștinătății a fost Ierusalimul. Fruntașii sinedriului, fariseii și

saducheii mergeau acolo, deoarece Ierusalimul era cu adevărat centrul religiilor.

Când este însă vorba despre organizații, voi trebuie să admiteți că mama lor este Biserica Romano-catolică. Ea a început nu mult după Rusalii, când s-a organizat. Astfel, protestanții sunt doar niște surori mai mici care au ieșit din această biserică.

Deci, odinioară oamenii mergeau să se închine la Ierusalim. Dar de ce spuneau ei că toți oamenii trebuie să se închine la Ierusalim? Pentru că este un singur loc în care Dumnezeu are părtășie cu omul și aceasta este sub sângele jertfei. Acesta este motivul pentru care ei trebuiau să meargă la Ierusalim.

Dumnezeu nu se va întâlni niciodată cu omul decât sub Sânge. Dacă refuzi Sângele, locul întâlnirii tale cu Dumnezeu a fost luat, deoarece El a hotărât încă din Eden, ca omul să se închine numai sub Sângele vărsat al Jertfei. Acesta este singurul loc în care Dumnezeu S-a întâlnit atunci cu omul, este singurul loc în care Dumnezeu s-a întâlnit vreodată cu omul și este singurul loc în care El se întâlnește și astăzi cu omul: sub Sângele vărsat al Jertfei. Înțelegeți?

Pe mine nu mă interesează faptul că ești metodist, baptist sau prezbiterian; dacă poți uita diferențele dintre noi și vii sub Sângele vărsat, Dumnezeu ne va întâlni pe amândoi acolo. Acolo este locul în care ne putem întâlni cu toții și să avem părtășie pe aceeași bază. El nu te va întâlni pentru că ești metodist sau pentecostal, ci o va face cu o singură condiție: dacă vii sub Sângele vărsat, după ce păcatele tale au fost mărturisite și îndepărtate. Abia atunci poți sta în prezența Sa. Sângele este întotdeauna înaintea Lui, de aceea El te poate vedea numai prin acest Sânge vărsat. Prin mărturisirea păcatelor, tu devii alb ca zăpada; altfel, nu ești acolo și nu poți avea părtășie.

Acesta este motivul pentru care nu vedeți întâmplându-se nimic în biserică. Ei mărturisesc că cred în Sânge, dar resping Cuvântul, resping tocmai calea prin care pot ajunge la acest Sânge. Vedeți? Aceasta este singura cale prin care Dumnezeu își onorează Cuvântul.

Tu nu vei onora niciodată Cuvântul, spunând: „Eu sunt romano-catolic și cer să se facă aceasta!” Tu nu poți face nimic! Fie că ești metodist, baptist sau pentecostal, nu poți face nimic. Singura cale prin care poți face ceva, este prin mila lui Dumnezeu, prin harul Său; este să vii prin Sângele vărsat al lui Isus Hristos și să spui: „Doamne, eu pretind făgăduința...” deoarece, dacă ești cu adevărat sub acest Sânge, Dumnezeu este dator față de Cuvântul Său. Dar mai întâi trebuie să

fii sub acest Sânge.

Înțelegeți ce vreau să spun?

Nu-i de mirare că ei nu pot crede în supranatural, în minuni și că condamnă aceste lucruri. Din pricina aceasta Îl resping și astăzi la fel ca cei din trecut, iar dacă se întâmplă ca vreun frate să îndrăznească să-L creadă pe Dumnezeu pe Cuvânt și să pășească înainte, în umilință, mărturisindu-și păcatele; dacă pune deoparte toate dogmele, stă sub acoperirea Sângelui și crede în puterea Lui, toți îl vor numi fanatic. Da, ei îl vor categorisi imediat și-l vor numi ciudat. Dar la urma urmei nu suntem cu toții niște ciudați? Necredinciosul este un ciudat pentru cel credincios, iar credinciosul este un ciudat pentru cel necredincios. Care este însă adevăratul ciudat? Fermierul este un ciudat pentru omul de afaceri și invers.

Prieteni, mântuirea este o problemă între individ și Dumnezeu, fiecare om alergând cu frică și cutremur pentru propria sa mântuire. Ca slujitor al lui Dumnezeu, eu nu știu nici o altă bază decât Cuvântul; nu este nici o altă temelie.

Noi am văzut că Dumnezeu se întâlnea cu închinătorii numai sub sânge, așa că toți au venit și s-au adunat la Ierusalim. Dar El însuși a pregătit un Miel de Jertfă: pe Hristos, de aceea astăzi acesta este singurul loc în care Dumnezeu se întâlnește cu omul: sub Sângele lui Isus Hristos. În orice alt loc ar merge, el este condamnat pentru că Dumnezeu nu-l va asculta. Voi puteți avea tot felul de emoții și de ismuri; puteți să vă scuturați și să săriți, să aveți sânge, foc și fum, sau orice altceva; dar câtă vreme viața voastră nu se aseamănă cu Cuvântul și Dumnezeu nu Se identifică pe deplin în ea, totul este degeaba; sunteți afară, pentru că El nu Se va întâlni cu voi până nu veniți sub ocrotirea acestui Sânge.

Vedeți voi, Biblia vorbește despre un Ierusalim pe care îl are Biserica. Este vorba de Ierusalimul ceresc, în care Dumnezeu este Dumnezeu. Înțelegeți acum de ce nu este corect ca noi să facem un Ierusalim din dogme și crezuri? Metodistilor le-ar place să aibă cartierul general la Ierusalim, în timp ce catolicii l-ar vrea la Roma. Da, nouă ne-ar place să avem cartierul general, Ierusalimul nostru, în diferite locuri, dar Biblia spune clar că Ierusalimul nostru este sus, că el este mama tuturor credincioșilor și că Hristos este Mielul lui Dumnezeu.

Priviți cum și-a pierdut importanța Ierusalimul pământesc. De ce? Atunci când a venit El, era încă valabil sângele mieilor, dar după răstignirea Sa lucrurile s-au schimbat pentru că o dată cu jertfirea Mielului lui Dumnezeu vechiul sistem și-a

pierdut valabilitatea, fiind înlocuit de unul nou. Ei L-au condamnat și L-au ucis, dar au făcut chiar ceea ce trebuiau să facă. Acesta este adevărul.

Dumnezeu să fie binecuvântat pentru că a îngăduit să se arate această Lumină cerească minunată prin care putem vedea că bisericile de astăzi fac același lucru; putem vedea că religia organizată este condamnată pentru că a părăsit Cuvântul lui Hristos.

De aici încolo vine Cuvântul și numai Cuvântul.

Din ziua răstignirii, Hristos a devenit Mielul nostru, iar timpul jertfirii mielului pascal s-a încheiat. Tot așa, în ziua când denomi-națiunea răstignește Cuvântul lui Dumnezeu și acceptă un crez în locul Lui, Cuvântul intră în deplină vigoare, iar acest lucru s-a întâmplat deja de curând.

Fiți atenți! **Acolo**, la Ierusalim, **ei**... Care ei? Închinătorii evrei. Vă puteți închipui așa ceva? Chiar închinătorii L-au ucis pe Domnul lor; pe Acela la care pretindeau că se închină. Vă puteți imagina ca acei oameni inteligenți, acei preoți învățați, cu grade academice, să facă așa ceva? Ca să poată fi preoți, ei trebuiau să se tragă dintr-o generație de învățați sau din seminția preoților; trebuiau să fie leviți. Astfel, tații lor fuseseră preoți; bunicii lor fuseseră preoți și la fel stră-străbunicii lor. Mai mult, ei trebuiau să trăiască o viață de sfințenie, pentru că dacă se găsea ceva împotriva lor, erau omorâți cu pietre. Nu le era arătată nici un pic de milă. Sfinți? Desigur, însă era o sfințenie făcută de ei. Trebuiau să acționeze astfel ca să fie un exemplu pentru biserica lor. Cât privește ceea ce era în interiorul lor, Isus a spus: *„...voi sunteți ca mormintele văruite, care, pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție.”* (Matei 23.27).

Cum să nu-i acuz pe oamenii care știu că acest Cuvânt este Adevărul și totuși fac compromis împotriva Lui, pentru a primi trecere înaintea unei organizații? Da, eu am dreptul să-i acuz pe baza Cuvântului lui Dumnezeu!

Priviți! **Ei**, închinătorii care priveau după făgăduință, oamenii care au așteptat-o ani de-a rândul și care nu se ocupau cu nimic altceva decât cu studierea ei, au trecut pe lângă adevărul Cuvântului din cauză că L-au tălmăcit conform învățaturii seminariilor lor. Astfel, **ei**, preoții din acele zile, **acolo**, chiar în sediul lor central, L-au omorât pe adevăratul Dumnezeu, pe adevăratul Miel; tocmai pe Acela înaintea căruia pretindeau că se închină, iar **astăzi, eu acuz această grupare de slujitori ordinați, pentru că prin denomi-națiunile și crezurile lor, Îl**

răstignesc din nou pe adevăratul Dumnezeu pe care pretind că-L iubesc și-L slujesc. Îi acuz pe acești lucrători, în Numele Domnului Isus, pentru că prin învățătura lor susțin că zilele minunilor au trecut și că botezul în apă în Numele Domnului Isus Hristos nu este corect și suficient. Pe baza acestor cuvinte, îi acuz și îi declar vinovați pentru răstignirea din nou, a doua oară, a Domnului Isus Hristos, prin faptul că au înlocuit Cuvântul cu crezurile lor. Din pricina aceasta, Sângele lui Isus Hristos este pe mâinile lor. Ei Îl răstignesc pe Hristos în fața poporului, luând de la ei chiar ceea ce ar trebui să le dea, prin faptul că înlocuiesc Cuvântul lui Dumnezeu cu un crez bisericesc, pentru popularitate.

Acolo ei, cei care ar fi trebuit să cunoască cel mai bine Adevărul, deoarece, dacă era cineva care ar fi trebuit să știe mai bine Cuvântul făgăduit, atunci aceia ar fi trebuit să fie slujitorii, preoțimea din acele zile. Și dacă cineva ar trebui să cunoască mai bine Cuvântul, acum, atunci aceia ar trebui să fie slujitorii de astăzi. Dacă cineva ar trebui să-L cunoască mai bine, atunci aceia ar trebui să fie episcopii, predicatorii și doctorii în teologie.

Dar de ce n-au putut să-L cunoască? O, ce contradicție! Ei susțin că se închină lui Dumnezeu, deși în realitate Îl omoară pe Domnul vieții.

Acolo ei L-au răstignit pe El, iar aici fac din nou același lucru, pentru că El este Cuvântul. Astăzi, El caută să găsească pe cineva prin care să Se reflecte pe Sine Însuși, dar acești oameni țin adunarea departe de Dumnezeu, iar dacă se întâmplă ceva și se vorbește despre aceasta prin adunare, ei condamnă acel lucru de la amvon, spunând: „Stați departe de acest lucru pentru că este fanatism!” Prin aceasta, ei Îl răstignesc din nou pe Isus Hristos, în anul 1963 și sunt la fel de vinovați ca cei care L-au răstignit prima dată. Știu că ceea ce spun sună îngrozitor, dar este adevărul.

Ei fac și astăzi exact același lucru: prin faptul că îi îndepărtează pe oameni de Cuvânt, Îl răstignesc din nou pe Hristos, pentru că El este Cuvântul. Adevăratul Dumnezeu S-a reflectat pe Sine în propriul Său Fiu, dovedind că El era Acela pe care pretindeau că-L iubesc, laHVeH manifestat așa cum spune Scriptura și făcând exact ceea ce era scris, dar din pricina dragostei pe care o aveau pentru bisericile și grupările lor, ei L-au condamnat pe Domnul Vieții.

Din cauza aceasta, condemn grupările de astăzi și le acuz ca fiind

vinovate înaintea lui Dumnezeu de același păcat. Da, această generație este vinovată!

Amintiți-vă că în Evrei 13.8 scrie că: „*El este același ieri, azi și în veci.*”

De ce L-au acuzat ei? Pentru că crezurile lor nu puteau să-L accepte, deși în adâncul inimilor lor credeau altceva. Nu a spus Nicodim lucrul acesta în Ioan 3.2?

„...*Învățătorule, (noi, fariseii, predicatorii și învățătorii), știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” Vedeți? Ei au recunoscut lucrul acesta prin unul din fruntașii lor dar, cu toate acestea, L-au răstignit pe Hristos din pricina crezurilor lor.

Astăzi nu este nici un cititor care să nu poată citi Fapte 2.38 și restul Scripturii așa cum fac eu, dar din cauza crezurilor și a carnetului de membru denominațional pe care-l poartă în buzunar, semnul fiarei, ei Îl răstignesc pe Isus Hristos din nou. Da, ei Îl răstignesc înaintea oamenilor și-L hulesc pe adevăratul Dumnezeu care a promis că va face aceste lucruri, aducând astfel osânda asupra poporului.

Acolo ei, nu păcătoșii, ci biserica din timpul acela, L-a găsit vinovat pe Omul care era Cuvântul. Este adevărat? Ei au găsit vinovat Omul care era Cuvântul, iar astăzi, ei găsesc din nou vinovat Cuvântul care lucrează prin Duhul Sfânt, printr-un om.

Cum au știut ei atunci că El era Hristosul? Pentru că lucrările pe care le făcea dovedeau clar aceasta. De altfel, El le-a zis: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă nu fac lucrările Tatălui Mei, să nu Mă credeți... Să-Mi arate cineva unde am greșit și dacă n-am făcut toate semnele care dovedesc că sunt Mesia, pentru că Eu sunt Cel care v-a fost făgăduit.*” (Ioan 8.46;10.37– parafrizare).

Ei spuneau: „Bine, dar noi îl avem pe Moise și-l credem pe el,” însă Isus le-a răspuns”

„Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că Moise a văzut ziua Mea și a dorit să trăiască în ea, iar voi, cei care sunteți chiar în această zi, o nesocotiți... Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, dar semnul timpului nu îl puteți deosebi?”

Iată deci, semnul timpului.

Ce L-au socotit pe El? Un fanatic; un om nebun. Da, ei L-au învinuit pe Omul care

era Cuvântul. El era cu adevărat Cuvântul, iar Evanghelia lui Ioan capitolul 1, o dovedește:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (v. 1+14).

El era Cuvântul viu al lui Dumnezeu, pentru că Îl exprima pe Dumnezeu prin Sine Însuși. Era atât de complet predat Cuvântului lui Dumnezeu, încât El și Cuvântul erau Unul și Același. Exact aceasta trebuie să fie și Biserica de astăzi, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu este Același, dar cum poți fi o parte din acest Cuvânt câtă vreme Îl negi? Acest lucru nu se întâmplă din cauza oamenilor, ci din pricina acestor denominațiuni egoiste care-i primesc pe oameni și-i lasă să trăiască așa cum vor. Cred că din pricina aceasta mi-a vorbit Domnul și mi-a spus despre numirea acestor oameni „Rickys și Rickettas”. Ei răstignesc Adevărul, iar oamenii Îl numesc o hulă, dar mai degrabă ei sunt cei care hulesc. Îl numesc fanaticism și așa mai departe, și nu știu că prin aceasta Îl hulesc de fapt pe adevăratul Dumnezeu, pe care spun că-L slujesc când merg la biserică.

Acesta este motivul pentru care **acuz această grupare de clerici. Prin autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu acuz această generație în Numele lui Isus Hristos pentru că Îl răstignește din nou pe El!**

Observați: El este Același ieri, azi și în veci; Cuvântul lui Dumnezeu manifestat într-un om.

Comparați cele două Calvaruri și acuzațiile lor. Atunci ei au spus: „Vrem să moară pentru ca S-a făcut pe Sine Însuși Dumnezeu!” Vedeți care a fost acuzația pe care l-au adus la întruirea din dimineața când L-au răstignit? Că Se face pe Sine Dumnezeu. Dar El nu Se făcea, ci era chiar Dumnezeu. Apoi L-au învinuit că desființează Sabatul, însă El era Domnul Sabatului.

Da, ei L-au condamnat spunând că se făcea pe Sine Dumnezeu: „Tu n-ai dreptul să faci aceasta! Dacă vine ceva, trebuie să vină prin preoții noștri.”

Acum, comparați aceasta cu Calvarul de astăzi.

Voia Tatălui a fost s-o umbrească pe Maria, prin Duhul Sfânt, iar aceasta a dat naștere unui trup care putea să slujească Planului Său... *„Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine”*; *„plinătatea dumnezeirii locuia trupestă în El”*. Da,

Dumnezeu S-a arătat în acel trup, pentru ca întreaga lume să știe ce vrea El de la fiecare om: să fie un fiu sau o fiică a Lui.

Vedeți? El a luat un Bărbat și a făcut-o, și pentru că acel Bărbat nu S-a unit cu marile organizații ale vremii, ei L-au condamnat și L-au răstignit.

Comparați acum Calvarul de atunci cu cel de astăzi.

Din cauza prejudecății organizațiilor și a indiferenței învățătorilor, care ar fi trebuit să cunoască Cuvântul și Planul Său, Dumnezeu poate lua un grup mic de oameni, prin care poate lucra și prin care Se poate reflecta pe Sine Însuși, pentru că se supun în totul Cuvântului. Ei nu pot spune că nu este așa; nu pot nega acest lucru, deoarece organizațiile lor au fost martore; totul s-a împlinit sub ochii lor.

Nici cei din trecut n-au putut nega mărturia Lui, pentru că tocmai Cuvântul pe care pretindeau că-L cred a dovedit că El era Mesia cel așteptat, pentru că Dumnezeu a luat Cuvântul și L-a manifestat printr-un Om. De aceea a fost nevoie să scape de El. Singura cale prin care puteau continua, era să scape de Mesia. Și au făcut-o din orbire și ignoranță, așa cum am văzut aseară.

Ce a făcut tânărul bogat când s-a întâlnit cu Lumina? A respins-o, pentru că era un om deștept. Dar ce a făcut cu ea Pavel, care era tot un om deștept? A acceptat-o. Mai mult, ca să-L cunoască pe Hristos, el a uitat tot ce știa. Aceasta i-a făcut viața demnă de Evanghelie.

La fel se întâmplă și astăzi: Lumina îi atinge pe unii oameni care se nasc având o chemare de la Dumnezeu. Dar ce urmează? Simțind că au acea chemare, ei merg la un seminar și învață crezul de acolo, apoi trebuie să trăiască după acel crez sau să renunțe la carnetul de membru. Dacă renunță, un astfel de om este rău văzut de ceilalți; nimeni nu-l mai vrea, pentru că înainte a aparținut organizației lor. Toți își închipuie că este ceva greșit cu el și nu-l mai vor în adunarea lor, pentru că ei privesc la un singur lucru: dacă crede ceea ce cred ei; dacă are carnet de membru și dacă este metodist. Dacă are o legitimație, înseamnă că aparține unei alte adunări, unitarienilor, trinitarienilor sau penticostalilor. Când le arată legitimația, ei înțeleg că cei de la sediul central l-au verificat, i-au testat gândirea și i-au făcut testul psihologic ca să vadă dacă indicele de inteligență este suficient de ridicat pentru a vorbi în fața lor iar dacă nu corespunde, este respins. Așa este.

Dar comunitatea ar trebui să privească să vadă dacă mâna Domnului este peste

acel bărbat; dacă este chemat de Dumnezeu în lucrare sau nu. Aceasta trebuie să urmărim noi, pentru că dacă un om este chemat prin harul lui Dumnezeu și-L lasă pe El să se reflecte pe Sine în viața lui, atunci cu el se vor împlini cuvintele spuse de Isus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* (Ioan 14.12).

Priviți ziua în care trăim. Astăzi, ei au același Calvar și-L răstignesc din același motiv. Vedeți, cei din timpul Lui, au știut că acela era Adevărul, dar L-au respins din pricina prejudecăților și a invidiei. Și ce le-a spus Isus? *„Dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri.”* (Matei 12.27).

Ei L-ar fi putut întreba: „Poți dovedi că este degetul lui Dumnezeu?” Mi-ar fi plăcut să-i aud punându-l această întrebare, însă erau prea deștepți ca s-o facă.

Observați, ei spuneau că El S-a făcut pe Sine Dumnezeu, ceea ce și era; iar din pricina aceasta L-au respins zicând: „Nu vrem să domnească peste noi!”

Oare nu spun și astăzi la fel? „Biblia aceasta a fost scrisă de oameni, de aceea nu trebuie să trăim după ea!” Dar ea este Cuvântul lui Dumnezeu, este Dumnezeu Însuși.

Ieri am vorbit cu un bărbat, iar el mi-a zis:

„Păi, Biblia a fost scrisă de vreun om.”

„Da, așa este. Numele Lui? Noi Îl cunoaștem ca Dumnezeu.”

Biblia a fost scrisă pe parcursul a patru mii de ani, de la Iov până la Noul Testament, de bărbați care nu s-au cunoscut unul pe celălalt și care au trăit în locuri și timpuri diferite. Cu toate acestea, nici un Cuvânt din Ea nu-L va contrazice pe celălalt.

Prieteni, eu vă provoc pe toți să veniți sub Sângele lui Isus Hristos și să pretindeți orice făgăduință din Biblie, deoarece Dumnezeu este obligat s-o împlinească. Problema este că oamenii nu vor să facă aceasta, ci zic: „O, Doamne, eu aș vrea să fac ceva, dar pentru aceasta dă-mi un dar mare. Aleluia! Glorie lui Dumnezeu! Cred că L-am primit.”

Nu merge așa! Poți face câtă psihologie vrei, dar nu va merge! Este nevoie ca Dumnezeu să-ți recunoască pocăința. El trebuie s-o facă. Am putea spune multe

despre aceasta, dar nădărduesc că înțelegeți.

Oamenii nu vor ca Cuvântul să domnească peste ei, dar eu vă spun: „Întoarceți-vă, pentru că toți sunteți botezați greșit; sunteți botezați în biserica catolică!”

„Cine ești tu să ne înveți pe noi?”

„Nu eu spun aceasta, ci Cuvântul.”

„Dar noi credem...”

„Pe mine nu mă interesează ce credeți voi! Aceasta o spune Biblia.”

„Da, dar noi nu trebuie să trăim prin ce spune Ea.”

„Ba trebuie s-o faceți, pentru că altfel, judecata acestei Biblii va cădea asupra voastră, după cum este scris: *„...oricine va adăuga sau va scoate un Cuvânt din ea, i se va scoate partea de la Pomul vieții.”* (Apocalipsa 22.18-19), fie el preot, slujitor sau orice ar fi. Voi trebuie să veniți sub stăpânirea acestui Cuvânt, pentru că El este Dumnezeu.”

„Dar nu vrem ca El să domnească peste noi!”

Vedeți, ei iau crezurile denominaționale și lucrurile mărunte care au fost adoptate în conciliile lor și le pun în locul Cuvântului lui Dumnezeu.

Ce au făcut cei în trecut? În ziua răstignirii l-au ales pe ucigașul Baraba în locul Fiului lui Dumnezeu. Dar cei de astăzi? Iau cuvântul unui om, care este o minciună și o cale a morții, și refuză Cuvântul lui Dumnezeu care este Calea Vieții. Acesta este motivul pentru care acuz această generație, pentru că este vinovată de răstignirea Cuvântului lui Dumnezeu sau de încercarea de a face aceasta.

Toți cer o trezire, dar cum ați putea avea o trezire când nu lăsați Cuvântul Însuși să lucreze prin oameni? Aș vrea ca cineva să-mi răspundă la întrebarea aceasta: Cum poate avea loc o trezire câtă vreme voi negați chiar adevărata Trezire? Bine a spus prorocul despre ei: *„...au o formă de evlavie...”* Astăzi, chiar propriile lor forme și crezuri neagă Cuvântul Vieții ce ceea ce le-ar putea aduce o Trezire. Ei iau denominațiunile și crezurile lor și le pun în locul Cuvântului, iar prin Aceasta îl răstignesc și-l fac fără putere asupra oamenilor. Mai mult, când văd Cuvântul viu al lui Dumnezeu, râd și se îndepărtează de El, ceea ce este hulă.

Vedeți, ei încearcă să răstignească Cuvântul Însuși, dar nu o pot face. Nu, ei nu pot răstigni nici Cuvântul și nici pe Dumnezeu. L-au putut răstigni pe Fiul lui Dumnezeu, trupul în care locuia Dumnezeu, pentru că Acela era Jertfa care avea să-i aducă înăuntru pe fiii lui Dumnezeu hotărâți mai dinainte pentru Viața veșnică. Ei trebuiau s-o facă atunci, dar acum nu o mai pot face pentru că Cuvântul trăiește veșnic.

Cineva spune: „Ce mai vrei să spui, predicatorule? Cum îți construiești acuzația dacă spui că ei L-au răstignit atunci, dar acum nu o mai pot face?”

Prin crezurile lor, ei răstignesc efectul Evangheliei asupra oamenilor. Așa îl răstignesc. Îl răstignesc prin faptul că oamenii sunt puși în aceste morgi imense, numite biserici, care, prin crezurile lor trag o linie despărțitoare de El. Astfel, Cuvântul lui Dumnezeu nu poate avea nici un efect asupra oamenilor, pentru că ei condamnă chiar lucrurile despre care a vorbit Hristos și a spus că vor avea loc. Ele nu se potrivesc cu crezurile și cu înțelegerea lor, așa cum nu s-au potrivit nici la venirea lui Hristos. Atunci, El a venit conform Cuvântului; exact cum a spus Dumnezeu, dar ei nu L-au recunoscut. Nu-i de mirare că a spus că El a ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-a descoperit pruncilor.

Înțelegeți? **Ei au răstignit efectul Cuvântului.**

Am aici mai multe texte biblice, dar voi citi doar două sau trei dintre ele.

Voi spuneți: „Cum răstignesc ei Cuvântul?”

Când Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci (Evrei 13.8), ei zic: „Isus este așa sau așa,” iar dacă El a dat Bisericii porunca: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură*”, și a adăugat: „*lată semnele care-i vor însoți pe cei ce cred...*” (Marcu 16) ei merg mai departe în drumul lor spunând că această poruncă a fost valabilă doar pentru generația aceea, deși nici jumătate din lume n-a fost atinsă încă de Lumina Evangheliei și milioane de oameni mor în fiecare an fără să fi auzit de Numele lui Isus. Prin atitudinea lor, ei fac porunca lui Dumnezeu fără putere și răstignesc efectul Cuvântului asupra oamenilor. Amin.

Totuși, aceasta este porunca lui Dumnezeu și ea spune clar:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

Vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”

Isus i-a dat lui Petru cheile Împărăției și i-a spus că orice va lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și ce va dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri. Apoi, în ziua de Rusalii, ei erau atât de bucuroși pentru primirea Duhului Sfânt, încât acționau într-un mod pe care cei de astăzi l-ar numi „prostesc”, sărind, clătinându-se și acționând ca niște oameni beți. De altfel, unii chiar au spus că sunt beți, însă Petru s-a ridicat și a zis: „*Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ceea ce a fost spus prin prorocul...*” (Fapte 2.15-16).

Vedeți, el îi aducea înapoi la Cuvânt, arătând că Duhul este încă Cuvântul și că Cuvântul lui Dumnezeu este Duh: „*...Ci aceasta este ceea ce a fost spus prin prorocul Ioel: „În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...”* (v. 17).

Uitați-vă la bărbatul acesta simplu, care s-a ridicat fără frică împotriva aceluia grup religios și l-a acuzat: „*Acesta este Cuvântul; așa a fost spus prin prorocul Ioel: ...voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri!*

Da, chiar peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.

Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum...”

Vedeți, el dovedea prin Cuvânt că Acela era Cuvântul, dar ei au râs și și-au bătut joc de El, însă a urmat judecata lui Dumnezeu: orașul a fost ars, iar ei și-au mâncat copiii de vii. Chiar și astăzi mulți dintre ei sunt risipiți printre neamuri, dovedind că Duhul Sfânt este Acela care face Cuvântul lui Dumnezeu viu, împlinindu-L.

Isus Hristos era Persoana, Omul, Dumnezeu. Aleluia! El era manifestarea lui Dumnezeu; era Dumnezeu într-un trup uman, pentru a reflecta Cuvântul pentru acel timp, astfel ca epoca aceea să poată vedea făgăduințele lui Dumnezeu

valabile pentru ea.

Dar Duhul Sfânt este Același și astăzi; este Duhul lui Dumnezeu care face Cuvântul viu și încearcă să găsească pe cineva prin care să Se reflecte pe Sine în timpul acesta, ca să dovedească că este Același ieri, azi și în veci. Înțelegeți? El încearcă să găsească o cale pentru a Se reflecta pe Sine, iar când o găsește se pot împlini cuvintele din Ioan 14.12: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi”,* pentru că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Oamenii de atunci nu au putut vedea aceasta, din cauză că se gândeau prea mult la denominațiunile și micile lor cuiburi numite „biserici”, iar astăzi fac la fel, răstignindu-L din nou.

În ziua de Rusalii, Petru a spus: *„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!*

Oamenii aceștia nu sunt beți cum vă închipuiți voi...”

Apoi și-a continuat cuvântarea explicând ce se întâmplă. Inimile ascultătorilor au fost străpunse de cuvintele lui, așa că au zis: „Fraților, ce să facem ca să fim mântuiți? Cum putem primi și noi Aceasta pentru că suntem convinși că acesta este Adevărul?”

Atunci Petru le-a zis: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Aceasta este ceea ce trebuie să facă toți: să se pocăiască și să se boteze în Numele lui Isus Hristos.

Dar ce a făcut biserica romano-catolică? A luat titlurile: „Tată, Fiu și Duh Sfânt” și le-a pus în locul numelui Său. A numit Cina „sfânta euharistie”, iar preotul le spune enoriașilor să scoată limba, le pune hostia pe ea și bea el vinul. Astfel, sunteți uniți împreună în loc să-L aveți pe Duhul Sfânt.

Vedeți? Ei fac botezul trinitar în Tată, Fiu și Duh Sfânt, deși Scriptura nu spune nimic despre așa ceva, pentru că Numele Tatălui și al Fiului și al

Sfântului Duh este Domnul Isus Hristos. Când îi arăți însă acest lucru acestei generații ticăloase, despre care Petru a spus: „*Mântuiți-vă din mijlocul acestei neam ticălos*” (Fapte 2.40), ce fac ei? Râd și spun: „Biserica noastră nu învață așa ceva!” Dar prin aceasta, se fac vinovați de răstignirea lui Isus Hristos, pentru că-l fac Cuvântul fără putere înaintea oamenilor.

Da, voi răstigniți adevăratul Cuvânt în fața oamenilor și vă condamnați singuri împreună cu comunitățile voastre, pentru că-i conduceți și pe ceilalți într-o capcană a morții.

Eu v-am vorbit despre Martin Luther King, care conduce atâția oameni scumpi într-o capcană a morții. El îi îndeamnă la revoltă și aceasta doar pentru o dispoziție școlară. Vedeți? Sunt multe păreri, dar ce bine ar fi dacă oamenii ar merge împreună, chiar dacă culoarea pielii lor este diferită! Națiunea le dă drepturi tuturor, dar voi să nu vă împotriviți.

Cum ar fi dacă cineva ar spune că toți irlandezii și germanii trebuie să se separe de ceilalți? Aceasta nu i-ar deranja cu nimic pe creștini; ei ar merge înainte.

Mă gândesc că și bărbatul acesta este creștin, iar ca lucrător nu ar trebui să-și conducă oamenii într-o revoltă împotriva națiunii, pentru că aceasta ar putea duce la moartea a milioane de oameni. Este o rușine să facă așa ceva.

Ce bine ar fi dacă oamenii ar privi doar Adevărul, însă ei spun: „Biserica noastră nu crede așa! Noi avem o altă cale.” Este adevărat, dar nu aceea este calea cea bună.

Petru a spus: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*”, dar ei nu vor să facă aceasta. Ce fac în schimb? Este unul din multele lucruri despre care vreau să vorbesc repede.

A doua răstignire! Dacă un om acceptă crezul „Tată, Fiu, Duh Sfânt”, în locul Cuvântului; un titlu în locul numelui, răstignește efectul puterii Cuvântului asupra oamenilor. Dacă cineva spune că Marcu 16 a fost valabil doar pentru timpul apostolilor, deși Domnul Însuși a spus:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.

lată semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede..." (Marcu 16.15-17); dacă încercă să scoată aceasta din Biblie, răstignește efectul Evangheliei asupra acelei comunități. Pentru cine și cât timp este valabilă această făgăduință? Pentru **orice făptură**, pentru toate țările, toate limbile, toate casele și toți oamenii, până va veni El.

Pe temeiul acestor cuvinte, **vă acuz în Numele lui Isus Hristos și vă declar vinovați de uciderea Domnului!**

Biserica din acele zile L-a urât. De ce? El era chiar Dumnezeu lor, era chiar Mesia pe care-L așteptau, dar cu toate acestea L-au urât și L-au negat. Nu voiau să aibă de-a face cu un astfel de Mesia.

La fel face și biserica de astăzi: neagă Cuvântul. Ei nu Îl vreau pentru că este contrar cu ceea ce au fost învățați să creadă prin crezurile lor. Dar Cuvântul este Mesia, credeți aceasta? Ce este o reflectare a Cuvântului? O reflectare a lui Mesia, care este Sfântul Duh printre noi. El Se reflectă pe Sine, oriunde găsește o candelă prin care poate da Lumină, o candelă care nu este afumată prin crezuri și alte lucruri.

Vă amintiți că ei și-au curățit candelarele atunci când era prea târziu? Când îi vedeți pe luterani, pe prezbiterieni, pe metodiști și pe ceilalți, încercând să intre înăuntru în aceste zile din urmă, ca să primească Duhul Sfânt, să știți că nu-L vor primi. Da, poate vor vorbi în limbi și vor sări în sus și-n jos, dar priviți ce se întâmplă. Acesta este un semn al timpului care arată că ea este terminată. Dar Biserica adevărată poate auzi în orice vreme chemarea: „Veniți sus!” Amin.

Duhul Sfânt vine și-L face pe Isus Hristos o realitate vie, prin aceia prin care poate lucra, legitimându-Se pe Sine. El vine jos, lasă știința să facă o fotografie și o arată, face semne dovedind că tot ceea ce a spus, va face conform Scripturii. Nu un crez sau vreo lucrare omenească; nu sânge, foc și fum, ci o dovadă biblică, mesianică.

Este adevărat că există o mulțime de impostori și de imitatori, dar ei nu fac decât ca adevăratul Cuvânt să strălucească cu atât mai mult. Lăsați ca oamenii duhovnicești să judece și să aleagă singuri între ceea ce este bine și greșit.

Atunci, ei L-au negat pe propriul lor Mesia și au spus: „Noi nu-L vrem!”, iar astăzi fac la fel: „Ei bine, dacă trebuie să merg acolo jos și trebuie să acționez ca oamenii aceia, nu-L vreau deloc!” Nu-i nici o problemă, dar atunci nu-L aveți și veți păți la

fel ca cei din trecut.

Vedeți? Deși a fost legitimat în mod corect, ei L-au urât și nu L-au vrut. De ce? Pentru că i-a numit pe păstorii lor „pui de năpârци” și le-a zis: „...*voi sunteți ca mormintele văruite, care, pe dinafară se arată frumoase (sunteți curați, cu haine lungi și gulere întoarse), iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție.*” (Matei 23.27). El nu i-a cruțat, ci le-a vorbit sincer și deschis, deși era un galilean neînsemnat, fiul unui tâmplar.

Același lucru l-a făcut și Ioan, premergătorul lui Isus. El le-a spus categoric:

„Să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.

Iată că securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc.” (Matei 3.9-10).

Dumnezeu este sever, ferm și aspru în privința Cuvântului Său și El L-a legitimat pe Isus cu Scriptura, dovedind că era Mesia. Vom ajunge imediat la acuzația adusă de Petru și vom vedea dacă este adevărat sau nu. El a dovedit cât se poate de clar, prin Cuvântul făgăduit, și a arătat că era Dumnezeu arătat într-un Om, numit Fiul lui Dumnezeu. Corect.

Moise spusese despre El: „Când va veni Mesia, El va fi un Profet și va face aceste lucruri...”

Ce simbolizează femeia de la fântână care, cu toată starea decăzută în care se afla, L-a recunoscut? Ea arată că în aceste zile din urmă Dumnezeu Se va îndura de cei nenorociți.

Cred că vă amintiți de predica „**Cina de nuntă**”, când El a spus: „Am pregătit ospățul, dar toți cei poftiți la el, s-au scuzat și nu au venit.”

Unul a zis: „Eu nu pot veni, pentru că aceasta ar ruina crezurile noastre.”

Altul: „Eu nu pot veni pentru că sunt căsătorit și soția mea nu este de acord cu aceasta.” Sau: „Eu m-am căsătorit cu biserica, pentru că mama a fost membră aici și nu pot sta pentru aceasta...”

Și ce le-a spus El robilor Săi? „*Nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici de*

ea". „Duceți-vă și aduceți-i înăuntru pe bețivi și pe prostituate, pentru că ospățul este pregătit, masa este pusă și trebuie să fie cineva acolo!”

Vedeți? Aceasta îi acuză pe evrei. Dar astăzi cum este?

„Eu merg cu prezbiterienii și nu pot.”

„Eu sunt luteran.”

„Eu sunt unitarian.”

„Eu cred în sfânta doime.”

„Eu sunt aceasta sau cealaltă și nu pot...”

Iată-vă unde sunteți! „Atunci nu veți fi acolo!” Aceasta a spus El și așa va fi. Desigur.

Mesia complet legitimat; Cuvântul făgăduit complet dovedit. Dumnezeu, Cel care a dat făgăduința și a spus ce va face Mesia, a venit în mijlocul lor și a făcut exact cum a spus. Nu-i de mirare că le-a zis Isus: *„Unde am greșit? Dacă nu Mă credeți pe Mine, dacă Mă vedeți doar un Om, credeți măcar lucrările pe care le fac, pentru că ele mărturisesc despre Mine. Voi nu vreți să Mă credeți pentru că am fost născut în coliba aceea mică și pentru că tatăl Meu adoptiv este un tâmplar.”*

Apoi, când a venit în Galilea și a vrut să facă ceva, ei au spus: *„Cine este Acesta? De unde are înțelepciunea și minunile acestea? Oare nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria, mama Lui? Și Iacov, Iosif, Simon și Iuda, nu sunt ei frații Lui? Și surorile Lui nu sunt toate printre noi? De la ce școală vine, pentru că n-are nici legitimație de membru, nici recomandare?”* Și Biblia spune că s-au poticnit în El din pricina aceasta. Mai mult, scrie că acolo nu a putut face lucruri mari, de aceea a plecat în altă parte, spunând: *„Nicăieri nu este prețuit un proroc mai puțin decât în patria și în casa lui.”* (Matei 13.55-56;57).

Aveți grijă!

Iată-L pe Mesia pe deplin legitimat. Cu toate acestea, El nu și-a luat singur slava, ci a spus: *„Fiul nu face decât ce vede pe Tatăl făcând...”* (Ioan 5.19), provocându-i să vadă singuri dacă era Mesia sau nu.

Priviți-o însă pe femeia aceea cu reputație rea. Ea nu era îndoctrinată și L-a

recunoscut. Moral era greșită și nimeni n-o putea sprijini, deoarece Legea lui Dumnezeu condamnă faptele ei. Din punct de vedere moral ea era greșită, dar Dumnezeu nu a judecat-o după ceea ce era atunci; El nu vă judecă după cât sunteți de bogați sau de săraci, ci judecă inima voastră, ceea ce vreți să fiți, iar ea nu dorea nimic din ceea ce strălucea, ci tânjea după altceva și a fost gata să-L urmeze imediat.

Vedeți? Dumnezeu judecă inima. Omul judecă după aparențe, dar Dumnezeu vede inima. Din cauza aceasta nu a contat cum era ea, pentru că atunci când a strălucit Lumina, a recunoscut-o și a primit-o imediat; a prins esența Vieții veșnice.

O, cât este de strălucitor și pentru mine să văd și să știu că acesta este Adevărul! Pe Acesta vreau să stau! Iar într-o zi, când Dumnezeul cerului se va ridica să judece lumea, vocea mea va fi pe banda Lui magnetică și va condamna această generație din zilele din urmă, pentru că acum este pe bandă magnetică, dar atunci va fi pe Banda Lui veșnică. Acesta-i adevărul.

Condamn această generație de predicatori care au o formă de evlavie și neagă puterea Cuvântului și manifestarea Lui, deși S-a legitimat și a dovedit încă o dată că este Același ieri, azi și în veci. De aceea, îi acuz prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Aș vrea să vă mai vorbesc foarte pe scurt și despre altceva, pentru că mai am doar cincisprezece minute.

Acolo... Pe Golgota! Oh, vai! Acolo ei **L-au răstignit** pe El: al treilea cuvânt. Ei **L-au răstignit** pentru că nu au recunoscut Cuvântul făgăduit făcut trup al lui Dumnezeu. Dar vă puteți închipui de ce L-au răstignit pe acest Om?

Mai demult, am citit o carte minunată intitulată „Prințul din casa lui David” de dr. Ingraham. Se spune că este parțial adevărată, deoarece este scrisă după niște manuscrise scrise de o femeie numită Adina, care a mers din Egipt, de la Cairo, în Palestina, pentru a-și termina studiile. Vizita ei a avut loc chiar în timpul Domnului Isus și se pare că a trimis aceste scrieri tatălui său. Ar fi bine s-o citiți și voi, pentru că este într-adevăr foarte interesantă. Același autor a scris și „Stâlpul de Foc”, după care Cecil de Mille a făcut filmul „Cele zece porunci”.

În această carte scrisă după manuscrisele Adinei, se spune că în ziua răstignirii, Maria Magdalena, femeia din care El a scos șapte draci, a alergat în fața mulțimii și a strigat: „Ce a făcut El? A vindecat bolnavii și a încercat să-i elibereze pe cei

înrobiți. Veniți aici și spuneți ce altceva a făcut El în afară de bine?”

Atunci un bărbat a fugărit-o prin curte și a strigat: „Ascultați mai mult de femeia aceasta proastă decât de preoții voștri?”

Aceasta este. Ce rău a făcut El? Și dacă n-a făcut nimic rău, de ce L-au răstignit? De ce? Pentru că nu au recunoscut Cine era, iar astăzi este la fel. Predicatorii și învățătorii noștri moderni, i-au îndoctrinat atât de mult pe oameni, încât au ajuns să creadă că lucrarea Domnului este vrăjitorie, telepatie, șmecherie sau ceva de la diavolul. Da, ei o numesc oricum pentru că nu pot recunoaște că este legitimarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru această zi; că este semnul timpului din urmă.

Dacă nu aparții de organizațiile lor, spun: „O, aceasta este o invenție, o înșelătorie! Uitați-vă aici, la cutare și la cutare...” dar să poftească în față și să dovedească că acest lucru adevărat este o înșelătorie. Să dovedească măcar o dată că este greșit. Vedeți, n-o pot face, deoarece El nu a greșit și nici nu va greși vreodată pentru că este Dumnezeu. Problema este că le place să atragă atenția asupra lor, apoi spun: „O, dacă ar fi un om cu renume...!”

Pentru că este vorba de un grup mic, de câțiva oameni așa ziși „proscriși”, ei spun: „Ei bine, îi vom da afară din biserica noastră. Înainte obișnuiau să vină aici, dar au mers după aceasta și după cealaltă...” Pe mine nu mă interesează părerea lor, pentru că și despre Petru, Iacov și Ioan au spus la fel: „...Niște oameni simpli și neînvățați...” dar au fost nevoiți să recunoască faptul că între timp se întâmplase ceva: ei umblaseră cu Isus și aceasta făcea deosebirea. Vedeți?

Ei L-au răstignit pentru că nu L-au recunoscut. Nu știau că aceea era legitimarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru acea zi. Ei țineau legile și obiceiurile lor, dar tocmai legile pe care spuneau că le țin, le atrăgeau atenția spre timpul în care El avea să vină ca Om. Problema era că ei aveau litera, dar nu au primit partea cealaltă, adică descoperirea.

Același lucru îl fac și oamenii de astăzi. Ei au o biserică și spun că cred în Isus Hristos, dar neagă ceasul în care trăiesc, repetând proverbul: „Oamenii sunt condamnați din cauză că privesc întotdeauna spre ceea ce va face Dumnezeu și-L laudă pentru ce a făcut, dar nesocotesc ceea ce face în prezent.” Da, ei se gândesc că Dumnezeu este minunat și măreț, iar într-o zi va avea loc răpirea și-i va duce Acasă, dar prin faptul că neagă chiar semnele și minunile pe care El trebuie să le facă conform Scripturii, pierd totul. Bine a spus Isus că dacă „*un orb călăuzește pe*

un alt orb, vor cădea amândoi în groapă." (Matei 15.14), și ne-a îndemnat să-L rugăm pe Dumnezeu să ne dea ochi deschiși în aceste zile din urmă.

Deci și cei de astăzi fac același lucru ca cei din trecut: datorită faptului că nu-L recunosc, Îl neagă și-L răstignesc pe același Dumnezeu. Prin această negare, ei Îl răstignesc din nou pe Hristos; fac hulă împotriva Duhului Sfânt. Cum fac hulă? Oamenii de atunci nu au putut face hulă, pentru că Duhul Sfânt nu venise încă. Ei L-au numit pe Isus, Beelzebul, pentru că le știa tainele inimii. Din pricina aceasta spuneau: „Omul acesta este un drac!” adică: „Este un ghicitor; un diavol care ghicește viitorul!” Israelul nu mai avusese de patru sute de ani un proroc, de aceea nu puteau recunoaște o asemenea slujbă. Ei aveau doar legea, doar litera, de aceea spuneau: „Acesta este un Beelzebul!”

Auzindu-i, Isus le-a zis: „EU vă iert pentru aceasta, dar **dacă veți vorbi așa împotriva Duhului Sfânt care va veni, nu veți fi iertați niciodată.**”

Țineți minte! Acest păcat nu va fi iertat niciodată; nu va exista nici un pic de milă. Dacă faceți hulă numind Cuvântul lui Dumnezeu, legitimat prin Duhul Sfânt, ca fiind ceva necurat, depășiți linia dintre har și judecată și nu veți fi iertați niciodată. Acesta este motivul pentru care acuz această generație și o declar vinovată de hulă, de răstignirea Fiului lui Dumnezeu descoperit!

El a spus, de altfel, prin toți profeții și prin Hristos Însuși, că în timpul din urmă va fi ca în zilele lui Noe și ca în timpul Sodomei.

Ei fac hulă răstignindu-L pe Fiul lui Dumnezeu înaintea oamenilor. El este Cuvântul legitimat, de aceea nici măcar un singur cuvânt spus împotriva Lui nu poate fi iertat. Ce veți face atunci? Unde vreți să stați? Ei sunt condamnați și-i așteaptă ceasul când mânia lui Dumnezeu va veni asupra lor și-i va spulbera.

Generația aceasta iubește mai mult dogmele și doctrinele făcute de oameni, decât Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu! Oh, aș dori să pot vorbi mai mult despre aceste lucruri!

Această generație refuză descoperirea lui Dumnezeu, dar noi călcăm pe urmele apostolilor. Acesta este adevărul.

Poate veți zice: „Ei bine, și alții spun așa.”

Este adevărat, dar Dumnezeu a dovedit că acesta este adevărul.

Isus a spus: „Dacă lucrările pe care le fac nu mărturisesc despre Mine, înseamnă că vorbesc de la Mine Însumi; dar dacă ele mărturisesc despre Mine, ar fi bine să Mă credeți, pentru că timpul este aici.” (parafrizare).

El le-a mai zis:

„Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.”...

...Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?” (Matei 16.2-3), și a adăugat: „Dacă L-ați fi cunoscut pe Dumnezeu, ați fi recunoscut și ziua Mea.”

„Tu, care ești Om, Te faci Dumnezeu? Pretinzi că ești Dumnezeu Însuși?” Și L-au crucificat.

Duhul Sfânt nu este a treia persoană din dumnezeire, ci este Dumnezeu Însuși arătat într-un trup omenesc, numit Isus Hristos, pentru ca prin Sângele Lui să sfințească viața omului, iar apoi să Se reflecte pe Sine Însuși prin acea Viață.

Dar ce fac oamenii de astăzi? Răstignesc același Cuvânt manifestat. Înțelegeți? Ei Îl răstignesc prin faptul că Îl neagă pe Fiul lui Dumnezeu arătat și legitimat printre oameni, prin lucrările pe care a făgăduit că le va face în aceste zile din urmă.

Dacă El este același Fiu al lui Dumnezeu și legitimarea trebuie să fie aceeași, pentru că în Ioan 14.12 scrie: *„...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* (Ioan 14.12).

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.” (Evrei 13.8).

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15.7). Da, domnilor!

Gândiți-vă că cei care L-au răstignit atunci erau oameni foarte religioși. Nu necredincioșii, ci cei mai religioși oameni din acele zile, au făcut aceasta, iar astăzi este la fel: cei care-L răstignesc din nou sunt oamenii religioși.

Să ne grăbim!

Acolo **L-au răstignit** pe El. Când au făcut aceasta? Când au respins Cuvântul

manifestat al lui Dumnezeu și au acceptat în locul Lui crezurile lor.

Exact aceasta fac și astăzi.

El era Cuvântul, iar ei L-au respins. Fiți atenți pentru că aceasta este ceva ce n-aș vrea să pierdeți. **El era Cuvântul, de aceea, când L-au respins, au respins de fapt Cuvântul. Și după ce L-au respins, L-au răstignit. Același lucru se întâmplă și astăzi: ei resping Cuvântul lui Dumnezeu și acceptă crezurile lor, dar prin aceasta răstignesc în mod public, înaintea adunării lor, lucrarea Duhului Sfânt. Făcând aceasta, ei sunt vinovați, iar eu îi acuz în Numele lui Isus Hristos!**

Sunt cincisprezece ani de când Îl văd mișcându-Se în toată țara, dar cu toate acestea, ei continuă să țină la crezurile lor. Ei sunt vinovați pentru că au respins Cuvântul care ar fi adus toate bisericile împreună și ar fi făcut o mare unitate frățească între penticostali și toți ceilalți. În loc să-L primească, ei L-au respins, L-au refuzat, au râs de El și L-au numit cum au vrut, iar prin confederația bisericilor, care este planul Satanei, încearcă să vină înăuntru spunând: „Am venit să cumpărăm Ulei,” dar sunt respinși; sunt vinovați de răstignirea lui Isus Hristos.

Vedeți, voi trebuie să acceptați condițiile lui Dumnezeu pentru că ale voastre nu merg.

Atunci, ei au respins Cuvântul manifestat al lui Dumnezeu din pricina crezurilor lor, iar astăzi fac la fel, pentru că Ioan 1.1 spune că El era Cuvântul, iar în Evrei 13.8 scrie că El este Același ieri, azi și în veci.

Ei Îl răstignesc din nou! Știați că Biblia spune că noi putem face aceasta? Să mergem în capitolul 6 din Evrei și să citim puțin de acolo ca să vedem dacă putem într-adevăr să-L răstignim din nou pe Fiul lui Dumnezeu.

Poate ziceți: „Păi, El nu poate fi răstignit a doua oară!” Haideți să vedem împreună dacă putem să-L răstignim sau nu, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul.

Evrei 6.1-3: *„De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos, și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelii pocăinței de faptele moarte, și a credinței în Dumnezeu,*

Învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și

despre judecata veșnică.

Și vom face lucrul acesta dacă va voi Dumnezeu.”

Vedeți, Pavel vrea să se știe că lucrurile acestea sunt esențiale: botezul, punerea mâinilor, învierea și a doua venire a Domnului. Ele sunt veșnice și sunt Adevărul absolut.

Acum haideți să citim mai departe:

„Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor,

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.” (v. 4-6).

Spuneți-mi, acesta este Cuvântul meu sau al Lui? Un om care ajunge la o cunoștință... Amintiți-vă că ei nu L-au primit niciodată, ci erau credincioși de graniță. **Dacă tu ajungi la cunoștința Cuvântului lui Dumnezeu, prin citirea și înțelegerea Lui, iar după aceea Îl respingi, este imposibil să mai fii mântuit vreodată.**

Ați citit aceasta? Ei au primit cunoștința Adevărului, dar nu L-au primit niciodată, ci doar au înțeles.

Ei sunt la fel ca cei care au ieșit din Egipt. Acest al treilea Exod este doar un tip al rămășiței dintre ei.

Israel a ales doisprezece bărbați, câte un cap denominațional din fiecare seminție și i-au trimis dincolo de graniță, în țara făgăduită, ca să vadă ce și cum este acolo. Când s-au întors, zece dintre ei au spus: „Noi nu suntem în stare s-o luăm în stăpânire!”, dar doi, Iosua și Caleb, care au privit la Cuvânt, au zis: „Dumnezeu a spus că țara ne aparține, de aceea suntem mai mult decât în stare s-o luăm!” Este adevărat?

Cum au fost cei zece? Credincioși de graniță. Ei se născuseră în biserică și erau conducători. Să zicem că erau episcopi și au pășit până în punctul în care Cuvântul

lui Dumnezeu a fost dovedit că este Adevărul. În fața lor stătea țara făgăduită și pentru că nu știau cum este, au intrat în ea s-o cerceteze. Iosua și Caleb au adus un ciorchine mare de struguri și i-au lăsat să guste din el, dar cei zece, deși au gustat din roadele bune ale țării, când s-au întors în tabără au spus: „Noi nu suntem în stare să luăm această țară. N-o putem face.” Vedeți?

Aceiași credincioși de graniță au fost și în vremea lui Isus Hristos și ei au zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu...” (Ioan 3.2).

Vedeți granița? „...Noi știm că ești un Învățător venit la de Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el. Noi recunoaștem că în lucrarea aceasta este Dumnezeu.” Da? Atunci de ce nu L-au acceptat? De ce nu L-au primit? Vedeți granița? Granița!

Și iată-i acum în acest al treilea Exod. Este același semn, aceeași manifestare, același Hristos, același Duh Sfânt, aceleași lucrări, același Dumnezeu și același Mesaj, dar ei nu pot să-L primească pentru că ar trebui să renunțe la legitimația lor de membru.

Ce este aceasta? Ei au cunoștința Adevărului; au văzut că Acesta este Adevărul și nu-L pot nega. Ziarele, fotografiile, mărturiile doctorilor despre cei vindecați, învierea morților și toate celelalte lucruri dovedesc că El este în această lucrare. Nici una din prorociile date de-a lungul anilor nu a dat greș vreodată, ci toate s-au împlinit până în cele mai mici detalii, de aceea ei nu pot spune decât că este lucrarea lui Dumnezeu. Dar cu toate acestea nu pot să-L accepte.

Acea grupare de predicatori din Chicago, vreo trei sute și ceva de oameni, urmau să vină să se boteze în Numele lui Isus Hristos. De ce nu au făcut-o? Nu au putut s-o facă pentru că prețul era prea mare. Ce au făcut prin aceasta? Au trecut linia dintre har și judecată, deoarece este cu neputință ca cei care au fost luminați odată, au fost aduși la cunoștința Adevărului și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu, să se mai întoarcă la El, să fie reînnoiți și să zică: „Acum voi spune: „DA!”, după ce L-au respins.

Voi, prezbiterienii, metodiștii, luteranii și Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, spuneți că veniți înăuntru dar refuzați Mesajul. Desigur, vor fi unele persoane individuale care-L vor primi, dar nu biserica. Voi trebuie să ieșiți din biserică dacă vreți să-L primiți. Acesta-i adevărul.

Credeți că Biserica Prezbiteriană va lăsa deoparte dogmele ei și-L va primi pe Duhul Sfânt? Să nici nu vă gândiți la așa ceva! Sau credeți că o vor face metodiștii? Niciodată. Credeți că trinitarienii vor fi de acord să primească Numele lui Isus Hristos și să se boteze în El? Nu, ei nu o vor face, însă vor fi unele persoane care Îl vor accepta și vor ieși de acolo. Acesta este semnul venirii Lui. Dar pentru bisericile care au văzut Adevărul și L-au respins în consiliile lor, este imposibil să-L mai primească.

Ei sunt vinovați de răstignirea lui Isus Hristos, iar eu îi acuz prin Cuvântul lui Dumnezeu pentru că L-au respins cu indiferență pe Dumnezeu, care S-a făcut cunoscut pe Sine în aceste zile din urmă, în Cuvântul Său, dovedind că este Același ieri, azi și în veci. Voi sunteți vinovați de răstignirea lui Isus Hristos, prin faptul că ați făcut hulă împotriva Duhului Sfânt. Așa este.

Dacă vom merge în Evrei 10, Scriptura ne arată încă o dată, nu numai că este imposibil să-L mai accepte, ci că aceasta îi separă pentru veșnicie de Dumnezeu. Dacă-L respingeți pe Duhul sfânt și faceți haz de El, nu mai puteți veni niciodată în prezența lui Dumnezeu, pentru că treceți linia de graniță.

„Au gustat Cuvântul vieții...” Vedeți, credincioși de graniță.

Poate veți spune: „Păi, oamenii aceia nu erau credincioși!” Ba erau credincioși, sau cel puțin așa pretindeau, dar când a venit Cuvântul... Ei erau israeliți și au ieșit sub sângele mielului; au ieșit sub semnele lui Moise și au văzut acele semne în lucrare, iar Dumnezeu le spusese: „Vă voi da acea țară!” dar când au ajuns la împlinirea Cuvântului făgăduit, au spus: „O, noi nu putem face aceasta!”, deși roadele erau acolo ca dovadă că țara era într-adevăr bună.

Cuvântul lui Dumnezeu este corect.

El le spusese: „Vă voi da acea țară,” fără să-L intereseze împrejurările, dar ei au zis: „O, nu putem s-o luăm, pentru că suntem ca niște lăcuste înaintea lor.”

Cu ani în urmă, când eram încă în vechea adunare, cineva a venit și mi-a spus: „Billy, dacă vei continua să predici acest Mesaj, te vei trezi că vorbești la cei patru pereți.”

„Dacă trebuie, voi predica și la acești pereți, pentru că Dumnezeu poate ridica din ei copiii lui Avraam”, i-am răspuns eu, după care am adăugat: „Acesta este

Adevărul, dar dacă ai ceva prin care să-L contrazici, spune.”

Vedeți, este ușor să faci valuri, dar când ajungi la concret, este altceva. Aici este diferența; aici Îl răstignesc ei din nou prin crezurile lor.

Acum, să mergem mai departe în Evrei capitolul 6. Dacă am avea timp suficient, aș putea citi mai mult, dar voi rămâne la textul pe care mi l-am notat și care spune că este imposibil ca cei care au fost luminați odată și s-au făcut părtași Duhului Sfânt, să mai fie înnoiți.

Notați-vă! Ei Îl răstignesc din nou pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu. Cum? Prin faptul că gustă și știe că Acesta este Adevărul, iar după aceea Îl neagă și Îi întorc spatele.

Aceasta a făcut națiunea noastră; aceasta au făcut oamenii aceștia și bisericile: au respins și au răstignit Mesajul; au răstignit Adevărul în fața oamenilor.

Ce l-au făcut lui Isus? L-au batjocorit, au smuls hainele de pe El și L-au atârnat pe cruce, deși era Domnul vieții.

Același lucru îl fac și astăzi. Prin crezurile lor, ei smulg bunătatea și îmbrăcămintea Evangheliei, încercând s-o pună într-un alt timp, dar prin aceasta Îl răstignesc din nou. O, Doamne!

Acolo ei L-au răstignit... și acum ultimul cuvânt: **...pe El, cea mai scumpă Ființă.** De ce au făcut-o atunci? Pentru că nu L-au cunoscut. De ce o fac astăzi? Pentru că nu știu că Acesta este Adevărul. Crezurile și tradițiile lor i-au îndepărtat atât de mult de Cuvântul lui Dumnezeu, încât sunt surzi și orbi față de El și nu-L pot recunoaște.

Acum aș vrea să spun ceva pentru voi, cei care sunteți prezenți aici. Fiți foarte atenți!

Știu că este foarte cald, pentru că și eu sunt încălzit, dar, frate, acest Cuvânt este Viață dacă te ții de El. Nu este ceva despre care vorbim doar așa, ci este Ceva care este deja cu noi și se împlinește chiar sub ochii noștri; nu este ceva ce va fi, ci este Ceva ce este deja. Noi nu vorbim doar ca să ne aflăm în treabă, și nu mărturisim numai despre ce a făcut și ce va face El, ci vorbim despre ce face în prezent, acum. Vedeți, acesta este ceasul nostru.

Poate noi nu vom trăi atât de mult ca să vedem Răpirea. Poate eu voi muri astăzi și la fel tu, dar știm cu siguranță că Răpirea vine, iar când se întâmplă aceasta, vom fi acolo. Să nu vă îngrijorați cu privire la aceasta, pentru că acolo vor fi toți aceia care au crezut și au așteptat-o de-a lungul epocilor, umblând în Lumina zilei lor; în Lumina care este și aici: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*”

Părăsiți crezurile voastre și credeți Cuvântul, pentru că este Adevărul, iar Isus a spus: „*Cuvintele Mele sunt Duh și Viață.*” (Ioan 6.63). Cum vreți să primiți Viața dacă o respingeți? Cum vreți să puneți Cuvântul Vieții într-o dogmă moartă? Credeți că puteți să le aveți în același timp pe amândouă? Dacă luați o dogmă, scoateți Cuvântul Vieții afară și primiți moartea. Nu faceți aceasta, pentru că cuvântul fiecărui om, fiecare dogmă, este minciună, dar Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul.

Știu că această bandă va merge în toată lumea, de aceea provoc pe oricine, pe orice om, episcop, sau orice ar fi, să-mi arate unde scrie în Noul Testament că cineva ar fi fost botezat în Numele Tatălui, Fiului și Sfântului Duh. Eu vă voi arăta cum au fost botezați fiecare, iar dacă cineva a fost botezat altfel, a trebuit să fie botezat din nou pentru a putea primi Duhul Sfânt. Ce veți face cu aceasta? Rămâneți afară cu crezurile voastre? Atunci veți muri! Sunteți vinovați că ați umblat cu mâini viclene față de Domnul Vieții, Cuvântul Vieții și L-ați răstignit înaintea oamenilor.

Ce au făcut ei? Nu L-au recunoscut.

La fel sunt și oamenii de astăzi: umblă în necunoștință; nu știu că Acesta este Adevărul. Ei cred că totul este o teorie și nu sapă destul de adânc ca să intre în Duhul Descoperirii. Nu se roagă destul și nu-L cheamă pe Dumnezeu în ajutor, ci iau totul prea ușuratic: „O, da, eu cred că există Dumnezeu!” Da, dar nu uitați că și dracii cred la fel. Ei cred chiar mai mult decât oamenii care pretind că sunt credincioși; dracii cred și tremură. Oamenii cred și merg mai departe, dar dracii tremură știind că se apropie judecata. Desigur, și oamenii cred, dar nu dau nici o atenție judecății care se apropie.

Vinovați de răstignirea Lui! Desigur! **Acuz această generație pentru că este găsită vinovată prin același Cuvânt prin care au fost găsiți vinovați și evreii.**

Atunci Isus a spus: „*Cine Mă poate învinui?*” El era Cuvântul făcut trup, iar astăzi

același Cuvânt S-a făcut trup din nou.

În Fapte 2, Petru i-a acuzat pentru uciderea Omului, a lui Hristos, care era Cuvântul, iar **eu acuz această generație pentru că a încercat să ucidă Cuvântul care este manifestat în oameni.** Fiți atenți la cuvintele spuse de Petru în Fapte 2.22:

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți.”

O, închipuiți-vă cum s-au simțit ei!

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea!” Voi, oameni religioși, oameni sfinți, preoți, voi, oamenii despre care se spune că sunteți slujitorii lui Dumnezeu, ascultați cuvintele acestea: „Isus Hristos a fost legitimat în mijlocul vostru...”

Acum vă spun ceva vouă, preoțimii și oamenilor religioși de astăzi: El, Viața, Duhul Sfânt, care era în Omul Isus Hristos este aici, lucrând prin oameni și legitimându-Se pe Sine prin semnele și minunile pe care le face. În mijlocul nostru au atârnat pe pereți dovezile științifice ale Prezenței Lui. Au fost oameni morți, care acum sunt vii; au fost oameni mâncați de cancer, care acum sunt bine; orbii văd și șchiopii umblă, dovedind că El este Același.

„Pe Omul acesta, dat în mâinile voastre după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.” (v. 23).

Aceasta este acuzația adusă de Petru, Sinedriului, iar **eu acuz, în dimineața aceasta, confederația bisericilor; acuz penticostalii, bapțiștii, prezbiterienii și fiecare denominațiune din lume pentru că, din răutate și lăcomie egoistă, au luat Cuvântul Vieții și L-au răstignit înaintea oamenilor. Da, voi ați hulit și ați numit fanaticism, Cuvântul pe care Dumnezeu L-a ridicat în mijlocul nostru ca să dovedească că El este Același, ieri, azi și în veci. Voi sunteți vinovați pentru aceasta!**

Dumnezeu a dovedit că este viu și că Acesta este Cuvântul Lui, dar unde puteți să-L arătați voi pe Dumnezeul cel viu, când aveți doar o grămadă de dogme și doctrine și când ați respins Cuvântul Vieții care v-ar fi putut da aceste lucruri?

O, în ce ceas trăim!

Petru a spus: „...voi L-ați răstignit prin mâna celor fărădelege.

Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-L de legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea.” (v. 23-24).

Prin crezurile organizațiilor voastre și prin forma de evlavie pe care o aveți, ați negat puterea învierii Lui, dar a sosit ceasul când Dumnezeu este gata să împlinească făgăduința pe care a dat-o în Maleahi 4.5. Da, El se va ridica în aceste zile din urmă și va întoarce inimile oamenilor la binecuvântările originale și la credința pe care au avut-o părinții de la Rusalii, iar voi nu veți putea nici să negați, nici să vă opuneți acestei lucrări. Pe baza acestor lucruri, **vă acuz înaintea lui Dumnezeu pentru răstignirea Cuvântului Său, cu mâini rele, egoiste și denominaționale, înaintea oamenilor, și vă declar vinovați și gata pentru judecată. Amin.**

Da, domnilor. Așa cum Petru a chemat generația lui la pocăință, și eu chem această generație la pocăință și la Adevărul original al Cuvântului lui Dumnezeu. Întoarceți-vă la credința părinților apostoli! Întoarceți-vă la botezul Duhului Sfânt pentru că Dumnezeu nu Se poate schimba. Astfel, dacă El a spus: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...*” trebuie să rămână la aceasta până în veșnicie, pentru că este Cuvântul Lui.

Poate veți spune: „Strânge mâna predicatorului și-L ai...”, „la împărtășania”, „Primește crezul nostru” sau altceva de felul acesta.

Prieteni, orice bețiv, orice necredincios, orice prostituată sau înșelător, poate lua împărtășania sau să facă aceste lucruri, însă Isus a spus clar care va fi legitimarea dată de El: „*Acestea sunt semnele care-i vor însoți pe credincioșii adevărați din toate generațiile: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.*” „*Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați.*” (Marcu 16.17-18; Matei 10.8).

Privind toate aranjamentele făcute pentru bani și toate celelalte lucruri murdare care s-au amestecat în lucrurile sfinte, nu-i de mirare că am ajuns în pragul judecății.

Calvarul de astăzi este chiar biserica, așa zisul loc preasfânt, marile amvoane și altarele catolice. Da, loviturile cele mai grele pe care le-a primit Domnul astăzi, au fost de la amvonul metodist, de la cel baptist, de la cel prezbiterian, luteran și pentecostal – un nou Calvar! Unde este acesta? În locurile sfinte, în biserici. Cine Îl răstignesc? Păstorii. Oh, fățarnicilor, voi știți mai bine aceasta! Nu sunt nervos, dar înăuntrul meu este ceva care mă mișcă, pentru că Dumnezeu S-a identificat deplin în mijlocul vostru, dar voi L-ați respins.

Unde a fost El străpuns în coastă? Unde a primit loviturile? Pe Calvar. Dar astăzi? La amvon. De unde veneau ele? De la cei din Ierusalim. Dar acum de unde vin? Din denomițiuni; de la cei care pretind că-L iubesc. Ele sunt acelea care Îl răstignesc astăzi; acolo este al doilea Calvar; acolo a primit El loviturile împotriva Cuvântului. Ele sunt acelea care L-au pironit pe El. Cine este El? Cuvântul. Unde este El străpuns cel mai tare? La amvon, în locul cel mai sfânt, la fel ca atunci.

Ca slujitor al Evangheliei lui Isus Hristos, însoțit de semnele Sale care dovedesc că El este Dumnezeu, am dreptul să acuz această generație de a doua răstignire a Domnului, pentru că cele mai puternice lovituri le-a primit chiar de la amvon; chiar din locul unde se pretinde că este iubit, când predicatorii le-au spus oamenilor: „Nu vă duceți să ascultați lucrurile acelea, pentru că vin de la diavolul!”

Isus a vorbit despre adevăratele semne care vor avea loc... *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că... judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12), iar ei Îl numesc diavol. De unde vine aceasta? De la amvon, din locul sfânt.

O, Dumnezeule! Oare cum mai poate răbda El aceasta? Doar mila Lui poate face aceasta; doar harul. În ce ne privește, este clar că ne îndreptăm spre judecată; suntem deja acolo.

Gândiți-vă la faptul că cele mai grele lovituri le primește de la amvon. Acolo este noul Său Calvar, pentru că ei Îl răstignesc pe El, Cuvântul, la amvon. Cum o fac? Prin forma lor de evlavie. Acesta este adevărul.

Încoronat cu cununa de spini, batjocorit de adunare și străpuns de la amvon. Este El răstignit din nou? Desigur. Prin învățăturile și crezurile denomiționale făcute de oameni, care sunt împotriva Cuvântului Său, ei L-au dezbrăcat și L-au condamnat la rușine.

Din pricina aceasta a spus Isus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.*” (Marcu 7.7). **Degeaba.** Cui se închină ei? La prima răstignire, ei se închinau la același Dumnezeu, iar astăzi este la fel. Dar ce spune Cuvântul? Degeaba! Degeaba construiesc ei aceste denominațiuni și seminarii; degeaba au toate aceste crezuri care nu sunt decât niște învățături omenești prin care neagă Cuvântul lui Dumnezeu. Prin faptul că învață niște doctrine în locul Cuvântului, ei sunt vinovați de răstignirea Domnului Vieții.

„*Degeaba Mă cinstesc*”, căci M-au dezbrăcat, M-au lovit și M-au încoronat cu o cunună de spini.

Când văd pe stradă o femeie cu părul lung, ei spun: „Femeia aceasta este o demodată!” Este adevărat? Dar nu uitați, surorilor: aceasta este coroana pe care o purtați pentru El. Dumnezeu a spus că este coroana voastră. Purtați-o cu bucurie. Aleluia! Purtați-o ca și cum ați purta o coroană de spini pentru Domnul vostru! Să nu vă fie rușine, pentru că El v-a cerut aceasta. Nu contează ce spun Izabelele de astăzi; nu contează ce spun acești impostori care stau la amvon și-L răstignesc pe Hristos! Voi s-o păstrați și s-o purtați cu bucurie, pentru că așa v-a cerut Dumnezeu.

Încoronat din nou, batjocorit și străpuns cu crezuri de la amvon. Da, El are o nouă Golgotă. Cine L-au dus acolo? Aceste coruri îmbrăcate în robe, femeile cu pantaloni scurți, cu părul tăiat scurt și cu fața machiată, care cântă în cor ca niște îngeri talentați. Aceasta este noua Lui Golgotă: un striptis modern, protejat de lege, ca în timpul Sodomei și Gomorei.

Dacă vedeți o cățea pe stradă, curând va apare și un câine și desigur, se va întâmpla ceva... apoi toți vor fugi după ea.

Ce se întâmplă cu femeile de astăzi? De ce își dezbracă hainele și apoi ies pe stradă? Să nu-mi spuneți că nu este același lucru! Eu nu condamn bărbații pentru aceasta, ci pe ele, dar vedeți? Sunt protejate de legea Sodomei. Eu vă spun însă: este fărădelege și o rușine să umble așa! În ce-i privește pe predicatori, ar trebui să poarte combinezoane în loc de haine preoțești, pentru că stau la amvon și se tem să vorbească împotriva acestor lucruri, căci dacă o fac denominațiunea îi dă afară. Prin aceasta, ei răstignesc pentru adunare Cuvântul lui Dumnezeu care spune că este o rușine ca femeia să poarte îmbrăcăminte bărbătească. Eu condamn acest lucru și îi acuz pe predicatori de răstignirea Cuvântului lui

Dumnezeu înaintea oamenilor. Femei cu părul scurt, care ies pe stradă în pantaloni scurți, merg apoi și cântă în cor. Să le fie rușine!

Cineva m-a întrebat zilele trecute, o femeie: „De ce crezi că fac aceasta?”

„Dacă Domnul mi-ar cere să găsesc o duzină din toată lumea, aș fi speriat de moarte! Prin darul deosebirii, eu le-am putut vedea făcând tot felul de lucruri murdare, fumând, etc., dar cu toate acestea cântă în cor, lăsându-i pe ascultători să le vadă, ca și cum ar fi... iar celelalte femei le privesc și spun: „Dacă ea poate face aceasta, o pot face și eu.”

Predicatorilor, viața creștină este o viață de sfințenie și de curăție; este o viață de slujire. Din pricina aceasta, **vă acuz de întinăciune și murdărie, în Numele lui Isus Hristos!** Voi sunteți cei care ați adus Evanghelia în dizgrația oamenilor, iar pe cei care încearcă s-o țină, îi numiți fanatici și demodați: „Acela este un nonsens de modă veche.” **Pentru aceasta, vă acuz în Numele lui Isus Hristos.**

După ce fac striptis modern pe stradă, fumează, spun glume murdare și au trei sau patru bărbați, la ora șase vin și cântă în cor pentru că au voce. Oh, sărmani intelectuali, pierduți duhovnicește, lepădați din pricina propriilor voastre principii, voi citiți Biblia pe care o citesc toți ceilalți oameni, dar ați respins Duhul Domnului, iar din cauza aceasta, Dumnezeu v-a trimis o lucrare de rătăcire, ca să credeți o minciună și astfel să fiți judecați. **Voi credeți că sunteți bine, dar Biblia spune că veți fi judecați tocmai prin minciuna pe care o credeți ca fiind Adevărul. De aceea vă acuz, prin Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că-i învățați pe oameni greșit și răstigniți principiile de sfințenie și de curăție ale lui Hristos.**

Vedeți? Predicatorii stau pe stadioane și fumează, fiind o pricină de poticnire pentru cei din jur, iar femeile din corurile lor poartă pantaloni scurți, își taie părul și se machiază, fiind numite „sora Cutare” și „Cutare”, deși Biblia condamnă acele lucruri. Mai mult, aceiași predicatori, le spun: „Puteți merge la petreceri și să trăiți cum vreți, doar să purtați mărturia că sunteți membri ai unei biserici.”

Să nu credeți că mă refer doar la prezbiterieni, pentru că și penticostalii fac la fel. Voi ați cunoscut cândva Adevărul, dar v-ați gândit că nu-l mai puteți ține, iar păstorul vostru nu și-ar fi putut păstra slujba renumită și o biserică atât de mare, dacă ar fi condamnat aceste lucruri. Dacă v-ar fi muștrat, organizația l-ar fi dat afară și ar fi rămas fără serviciu, așa că și-a vândut dreptul de întâi născut, pentru

blidul de linte al lumii, la fel ca Esau. Ce va primi pentru acesta? Blestemul și căderea în abis.

Îi acuz ca prostituți, pentru că pervertesc Evanghelia!

Odată am fost la un studiu ținut într-o mare biserică pentecostală, de către fruntașii acestora, iar acolo i-am văzut pe acești Ricky și Rickete. Nici măcar una dintre femei nu avea părul lung, toate fiind cu părul tuns scurt și machiate. Apoi am văzut cum un bărbat a început să adune o colectă pentru misiune. Și un mic Ricky se plimba pe acolo și acționa de parcă era un orb, spunând tot felul de hule despre strângerea colectei, în timp ce corul a început să cânte: „Mesia!” O, Doamne! Vedeți? O asemenea biserică este moartă; este noua Lui Golgota. Așa este.

Dacă o femeie cu părul lung, nemachiată și îmbrăcată cuviincios, ar merge să cânte acolo, ei și-ar bate joc de ea, iar dacă ar îndrăzni să spună ceva despre aceasta, ar da-o afară. Lăsați un predicator al Evangheliei să spună ceva despre aceasta, de la amvon, și ei îl vor da afară din organizația lor. Oh, voi îl răstigniți pe Fiul lui Dumnezeu și-L expuneți unei noi rușini publice! Da, voi îl răstigniți tocmai prin Evanghelia pe care pretindeți că o predicați, de aceea, **prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Puterea Sa din aceste zile de pe urmă, care dovedesc că El este încă viu, acuz această generație pentru respingerea lui Hristos!**

Da, ei sunt categoric împotriva Cuvântului legitimat al lui Dumnezeu; organizațiile lor nu-L pot suporta.

Marile biserici organizate sunt noua Lui Golgotă. Și vă spun încă o dată: Striptisul modern este prezent în corurile lor, în timp ce marii preoți ai fiecărei denominațiuni strigă la fel ca preoții de odinioară: „Vino jos și arată-ne o minune!” Aceasta s-a întâmplat la prima răstignire, iar astăzi este la fel.

Nu o dată au venit și mi-au spus: „Este adevărat că poți învia morții? Atunci de ce nu te duci în cimitir, pentru că ai soția și un copil acolo...”

Așa l-au spus și lui Isus: „Am auzit că poți învia morții. Avem un cimitir plin, așa că vino acolo și ridică-i.”

O prostie aduce cu sine o altă prostie.

Marile biserici, marile coruri și marii preoți ai zilei, spun: „Vino și arată-ne o minune pe care n-o poate face și denominațiunea noastră!”

După o emisiune radio, difuzată în Jonesboro, Arkansas, în care am vorbit despre vindecarea unei femei, un bărbat care aparținea unei anumite denominațiuni, a spus: „Provoc pe oricine să-mi arate o minune și-i voi da o mie de dolari!”

Când l-am auzit ce spune, am luat cu mine un doctor, un bărbat care fusese vindecat de cancer și o femeie care stătuse timp de douăzeci de ani într-un scaun cu rotile, m-am dus la acel bărbat și i-am zis:

„Iată minunea! Te rog să-mi dai cei o mie de dolari promiși.”

„Păi, să vezi... nu-i am aici, ci la Waco, Texas, unde este cartierul nostru general,” mi-a răspuns el.

„Nu-i nici o problemă, fă aranjamentele și vom merge acolo să-i luăm,” apoi am continuat: „Aici este un doctor care poate dovedi că bărbatul acesta a fost vindecat de cancer. Iată analizele și radiografiile lui. În ce-o privește pe femeia aceasta, toți vecinii știu că a stat într-un cărucior cu rotile timp de douăzeci de ani, iar acum merge. A umblat pe la toți doctorii și nu i-au putut face nimic, dar Domnul a vindecat-o. Tu ai spus că dai o mie de dolari, așa că îi vreau pentru fondul misiunii.”

„Sunt în Waco, Texas”, a răspuns el.

„Mâine vom merge acolo să-i luăm”.

„Păi, stai să-ți spun ceva! Voi lua cu mine o fetiță, îi voi tăia mâna în fața fraților noștri, iar după ce o vei vindeca înaintea lor, îți vor da banii.”

„O, diavole! La fel i-au spus și lui Isus: *„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, dă-te jos de pe cruce! Spune-ne cine Te-a lovit!”*

Conducători orbi care-i călăuzesc pe orbi! Ei au nevoie de vindecare mintală, pentru că un om care face asemenea afirmații sau fapte, este bolnav cu capul. Desigur.

Un vechi și cunoscut refren spune: „Arată-ne o minune! Stăpâne, am dori să vedem o minune de la Tine.” Spuneau aceasta, deși în fiecare zi se petreceau minuni, așa cum le călăuzea Dumnezeu să se întâmple. Poate nu erau ei prezenți să le vadă, iar dacă erau acolo, Îl numeau Beelzebul, Diavolul.

Știți ce le-ar fi plăcut? „Stăpâne, am dori să faci cum vrem noi și să mergi unde vrem noi!” O, da! Aici era problema atunci: că nu-L puteau dirija. Din pricina aceasta L-au alungat din mijlocul lor, iar astăzi vor să facă la fel. Și vă spun ceva: prin Conciliul Ecumenic își vor atinge scopul, pentru că toate bisericile vor fi obligate să intre acolo; iar atunci se va auzi din nou acel vechi și cunoscut strigăt.

Aici vedem din nou cum din locul cel mai religios, teologii cei mai șlefuiți strigă iarăși împotriva Lui. Da, cei mai buni teologi, cele mai mari biserici și cei mai instruiți predicatori, Îl aruncă din mijlocul lor, pentru că nu-l vor acolo.

Poate spuneți: „Aici greșești, frate Branham!”

Dacă gândiți așa, înseamnă că n-ați fost aici să auziți Epocile Bisericilor. Nu știți că epoca Bisericii Laodicea este singura epocă în care ei L-au dat afară? Da, L-au scos afară din biserică pentru că nu mai au nevoie de El, de aceea Domnul stă afară și bate la ușă încercând să intre înapoi. Vedeți? Ei Îl răstignesc din nou. Amin. Câte am mai putea spune?

Vă amintiți că Cuvântul lui Dumnezeu ne spune în 2 Timotei capitolul 3, că în zilele din urmă se vor ridica batjocoritori? Ei vor fi neînfrânați, trufași, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu, clevetitori, neînduplecați, neîmblânziți, vânzători, deștepți, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduind puterea lui Dumnezeu. Depărtați-vă de ei, pentru că astfel de oameni merg din loc în loc și atrag femeile ușurate, cu părul tăiat scurt, cu pantaloni scurți și cu fețe machiate. Exact așa se întâmplă, de aceea Cuvântul spune: „În timpul din urmă stați departe de aceste lucruri!”

Haideți să urmăm sfatul prorocului și să stăm departe de toate aceste lucruri! Voi, cei de aici, (acum vorbesc Bisericii adevărate): **îndepărtați-vă de aceste lucruri!**

Slujitorii din timpul acesta ar trebui să știe aceasta. Ei ar fi trebuit să-L cunoască pe Isus, iar dacă L-ar fi cunoscut pe El, ar fi cunoscut și timpul în care trăiesc, dar așa nu știu nimic.

Așa cum ar fi trebuit să-L cunoască învățătorii evrei din zilele Lui, așa ar trebui să cunoască și învățătorii de astăzi Cuvântul legitimat clar al lui Dumnezeu. Atunci, El a dovedit că era Cuvântul făgăduit pentru ziua aceea, iar astăzi, Dumnezeu a dovedit din nou că El este Cuvântul pentru ceasul acesta; Lumina acestui ceas. Ei

ar fi trebuit să știe aceasta atunci și ar trebui s-o știe și astăzi, dar ei **L-au răstignit atunci și Îl răstignesc și acum. Din cauza aceasta, eu îi acuz, iar Dumnezeu îi va face să plătească pentru fapta lor.**

În zilele când era pe pământ, Isus a spus: „*Ierusalime, Ierusalime!... De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!*” (Matei 23.37).

Dumnezeu a încercat să-și unească poporul și în aceste zile din urmă, dar voi n-ați vrut. Ați preferat propriile voastre crezuri, așa că acum sunteți sortiți pieririi! Așa s-a întâmplat cu Ierusalimul: a fost ars și dărâmat până la temelii, iar într-una din aceste zile, se va întâmpla la fel și cu toate aceste lucruri mari de aici. Crezurile și marile voastre denominațiuni vor muri și vor dispărea, dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne în veci. Vedeți?

Cele mai cumplite lovituri le-a primit în casa așa zișilor prieteni. Gândiți-vă la aceasta! Opriți-vă! Mai am doar puțin. Predicatorilor, gândiți-vă la aceasta!

Unde a fost rănit cel mai tare? În casa așa-zișilor prieteni, iar astăzi este la fel. Gândiți-vă că la Calvar n-a fost înconjurat de barbari sălbatici, ci de slujitori care pretindeau că-L iubesc, iar astăzi, când Evanghelia este legitimată pe deplin, când marile semne ale învierii sunt dovedite printre noi, nu cei de pe stradă sar împotriva voastră, ci așa zișii slujitori. Cei care ar trebui să-L iubească, Îl lovesc și acum prin faptul că spun: „Nu vrem să avem așa ceva printre noi! Nu vrem să fim conduși de bărbatul acesta! Nu vom colabora cu el și nu-l vom ajuta, pentru că nu vrem asemenea lucruri în orașul nostru. Ceea ce face el este spiritism, este de la diavolul.”

Vedeți, vorbesc așa pentru că nu cunosc Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt călăuze oarbe care-i conduc pe orbi, la fel ca atunci... Gândiți-vă la aceasta.

Numai Dumnezeu are puterea de a vindeca și de a-i elibera pe bărbați și pe femei de dragostea pentru această lume; numai El poate schimba o femeie care poartă părul scurt, se machiază și face alte lucruri de felul acesta, deși spune că este creștină. Da, ele fumează, spun glume murdare, ies pe stradă cu pantaloni scurți, se adună la societatea misionară, iar acolo țes, cos, bîrfesc și fac multe alte lucruri de felul acesta, deși în prezența altor femei spun că sunt creștine.

Cred că vă mai amintiți povestirea mea despre tânărul sclav care se purta cu

demnitate deoarece știa că este fiul unui rege.

Atunci cum ar trebui să ne purtăm noi? Ce fel de viață ar trebui să ducem? Clericii L-au lovit și L-au străpuns chiar de la amvon, prin faptul că deși au văzut toate aceste lucruri rele, nu au spus nimic. Ei aprobă lucrurile care sunt contrare Cuvântului lui Dumnezeu, și neagă Puterea care i-ar putea elibera de lucrurile lumii. Care sunt acestea? Ca o femeie să-și taie părul, să-și vopsească fața, să poarte pantaloni scurți, etc. Sunt contrare Cuvântului, dar ei le aprobă, producând un nou Calvar. Unde? Pe stradă sau la bar? Nu! La amvon, la amvon.

Care a fost strigătul care s-a auzit din nou? „Se face pe Sine Dumnezeu!” Îi neagă dumnezeirea. Ei încearcă să-L divizeze și fac din El trei sau patru dumnezei, deși este un singur Dumnezeu. El era Dumnezeu, El este Dumnezeu și El va fi întotdeauna Dumnezeu, Același ieri, azi și în veci. Totuși, când le vorbești de un singur Dumnezeu, ei îți râd în față și spun: „Noi credem în sfânta treime!” **Eu cred într-un singur Dumnezeu sfânt.** Da, domnilor, cred în Puterea Lui de a vindeca, de a elibera și de a lua de la oameni iubirea pentru lume, ca să-i facă făpturi noi, așa cum a făcut cu Maria Magdalena.

Țineți minte că ea era o mică Izabelă vopsită, stăpânită de șapte draci. Era o femeie care făcea striptis pe stradă, ca femeile moderne de astăzi. Oriunde mergeți, puteți vedea aceasta, deoarece este la fel ca în zilele Sodomei. Dacă nu mă credeți, priviți în jur. Deschideți un ziar sau o revistă și spuneți-mi ce vedeți acolo? Nu uitați însă că Biblia spune: *„...fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care le-au ales.”* (Geneza 6.2).

Priviți la rușinea Angliei; priviți la rușinea noastră. Priviți cum toate locurile au devenit o casă a prostituției. De ce este așa? De ce a devenit Rusia comunistă? Datorită vulgarității, murdăriei și lipsei de putere a Bisericii Catolice. Acesta este adevărul. De ce această națiune preia comunismul într-o confederație a bisericilor și se unește cu Biserica Catolică, unind comunismul cu catolicismul? De ce fac aceasta? Pentru că au respins Evanghelia care îi separă și îi face un popor diferit. Acesta este motivul.

Slujitorii amvonului susțin un crez omenesc pentru un bon de masă și spun: „Eu aparțin de cutare și cutare,” schimbând Puterea lui Dumnezeu cu educația. Dar El le eliberează din acest neam ticălos, ca pe Maria Magdalena. Vedeți?

Ce au făcut cei din zilele acelea? Au condamnat Puterea și L-au răstignit pe Omul care a putut să ia acea femeie de pe stradă, a îmbrăcat-o corect și a făcut din ea o doamnă, o creștină adevărată.

Și astăzi, Evanghelia Duhului Sfânt care ia aceste femei dezbrăcate de pe stradă, le îmbracă cuviincios și le face să acționeze ca niște creștine, este numită fanaticism. Nu o vor în adunările lor pentru că le tulbură oamenii și le face și pe alte femei să procedeze la fel. Ce fac ei? Îl elimină, la fel ca cei din trecut. **Răstignesc Cuvântul adevărat, spunând că nu este valabil pentru timpul acesta. Din pricina aceasta îi acuz din nou, exact cum au fost acuzați cei din trecut!**

Ce l-a făcut pe acel îndrăcit să se îmbrace? Voi știți că o persoană care își scoate hainele de pe ea, este considerată nebună. Atunci ce se întâmplă cu femeile acestea? Îndrăcitul își smulgea hainele de pe el pentru că era nebun, dar când s-a întâlnit cu Puterea lui Dumnezeu și a fost eliberat, s-a îmbrăcat și a stat pe deplin normal la picioarele lui Isus. Priviți la Puterea care l-a făcut pe orbul Bartimeu să vadă chiar în mijlocul crezurilor lor. El a fost pe pământ într-o vreme când necredința era la fel de mare ca acum, dar aceasta nu l-a putut opri, ci a mers mai departe. El nu i-a menajat, ci le-a spus sincer: „*Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul!*” și a condamnat tot ce era rău.

Dar ce au făcut ei cu Puterea care l-a înviat pe Lazăr și pe fiul văduvei din Nain? (O, Doamne!); ce au făcut cu Cel care le-a spus mai dinainte: „Acolo este un măgăruș legat de un stâlp...”? Ce au făcut cu adevăratul Om care avea stăpânire asupra Paștilor? L-au răstignit, strigând: „La moarte cu El! Nu-L vrem printre noi, pentru că ne pângărește învățăturile!”

La fel este și astăzi. Ei nu vor să aibă de-a face cu El, ci strigă: „Afară cu Duhul Sfânt! Nu-L vrem în organizația noastră, pentru că este împotriva crezurilor pe care le avem și le condamnă!” Dar prin aceasta, Îl răstignesc din nou. O, Doamne!

Ei numesc lucrarea aceasta fanaticism, dar și pe El l-au numit la fel. Oricine cunoaște Biblia, știe că l-au numit nebun: „Omul acesta este un samaritean; este un nebun, un dement!” ce înseamnă cuvântul „dement”? Nebun. „Omul acesta este nebun și la fel sunt cei ce-L urmează! Este un Beelzebul!”

Nu spun la fel și astăzi? „Omul acela este un vrăjitor, un ghicitor!” punându-L din nou pe crucea rușinii. Care cruce? Care rușine? Acesta este Cuvântul legitimat, dar ei râd de El spunând că este de la diavolul.

Isus a spus odinioară: „Ei vor spune despre lucrările sfinte ale lui Dumnezeu că sunt făcute de un duh necurat”, dar cei care încearcă să-L denigreze spunând că lucrarea Lui este fanatism sau înșelătorie, nu vor fi iertați niciodată.

„Nu mergeți acolo! Nu participați la adunările lor!” Ce fac prin aceasta? Iau cunile crezurilor lor denominaționale și-L pironesc din nou. Acești învățători neevlavioși, vânzători din pricina plăcerilor lumești, nesfințiți, iau cunile denominaționale și-L răstignesc din nou pe Fiul lui Dumnezeu de la amvon.

De ce fac aceasta? Pentru că le place să fie lăudați de oameni și iubesc mai mult gradele primite de la biserică, decât Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu se pot conforma Cuvântului, pentru că s-au conformat lumii. O, această zi fățarnică în care trăim!

De ce faceți aceasta? N-a fost suficient un Calvar pentru Domnul meu? Vă întreb pe voi, care pretindeți că-L iubiți; pe voi, care știți că acesta este Cuvântul Lui și puteți citi ceea ce scrie în Apocalipsa 22.18-19: „Oricine va scoate sau va adăuga un cuvânt...”, de ce faceți aceasta? Nu-l este suficient un Calvar? Eu stau de partea Lui; sunt avocatul Lui și vă acuz pe baza Cuvântului lui Dumnezeu! Schimbați-vă căile sau veți merge în iad, iar Denominațiunile voastre vor fi nimicite! Pe toți cei ce aveți doar o formă de evlavie, vă acuz de fățarnicie în Prezența Judecătorului! Nu credeți că-l ajunge un Calvar?

Ștefan le-a spus odată: „Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi. Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri?” , iar Petru le-a zis: „L-ați omorât pe Domnul vieții, cu mâini rele!” (Fapte 7.51-52).

Dar și Domnul Isus i-a mustrat: „Voi împodobiți mormintele prorocilor uciși de părinții voștri.”

Vedeți? Așa s-a întâmplat cu toți cei neprihăniți, de-a lungul vremurilor.

Eu îi acuz pe oamenii aceștia lustruiți, care merg la biserică, pentru respingerea lui Hristos, în aceste zile din urmă. Prin forma de evlavie pe care o aveți și prin faptul că spuneți că acest Cuvânt este pentru o altă zi, voi îl răstigniți a doua oară pe Hristosul meu! Vă acuz! Voi sunteți vinovați de aceeași crimă de care s-au făcut vinovați cei ce L-au răstignit prima dată. Pocăiți-vă! Întoarceți-vă la Dumnezeu sau veți pieri!

Dați-mi voie să vă spun încă o dată:

Acolo: bisericile; ei: învățătorii; Îl răstignesc: prin hulă; pe El, Cuvântul.

O, Doamne, ai milă! Lăsați-mă să mai repet o dată, pentru că s-ar putea să fie neclar pe bandă:

Aici: bisericile; ei: sfinții; Îl răstignesc: prin hulă; pe El: Cuvântul. Nu trebuie să vă mirați, pentru că și astăzi este la fel.

Printre stânci crăpate și cer întunecat,

Mântuitorul meu, Și-a plecat capul și a murit,

Dar perdeaua ruptă, calea a arătat,

Spre bucuria cerească și ziua fără sfârșit.

Prieteni, vă spun pe această bandă și pentru această audiență, sub inspirația Duhului Sfânt: **Cine este pentru Dumnezeu, să vină sub acest Cuvânt**, pentru că Dumnezeu va aduce cu siguranță această generație rea, care Îl neagă și Îl respinge pe Hristos, la judecată pentru hulă, pentru răstignirea Cuvântului identificat! Voi veți merge la judecată!

Moise a spus atunci când Stâlpul de Foc era acolo pentru legitimare: „*Cine este de partea Domnului să vină la mine!*”

Cine este astăzi de partea Domnului? Să ia Cuvântul, să-și nege crezul și să-L urmeze în fiecare zi pe Isus Hristos, pentru că dacă veți face aceasta, vă voi întâlni în dimineața aceea măreață.

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

O, Doamne Dumnezeule, Dătătorul Vieții veșnice și Autorul acestui Cuvânt, Cel care L-ai înviat din morți pe Domnul Isus, legitimându-L pe deplin în fața unei generații de necredincioși. A fost o dimineață lungă și mulți au stat aici și au ascultat acest Mesaj, iar benzile vor merge în toată lumea. Slujitorii le vor asculta la studiile lor, de aceea mă rog pentru ei, Doamne, ca aceste cuvinte să le pătrundă adânc în inimi și să taie și să îndepărteze tot ce este lumesc, ca să poată spune ca acel slujitor metodist din Kentucky, care mi-a zis: „Când am ascultat „Cele șapte epoci ale Bisericii”, am auzit o Voce care mi-a strigat: „Ieși afară dintre zidurile Babilonului!” El a mai spus: „Când am auzit acele cuvinte, am renunțat la

tot și am ieșit. Nu știam ce cale trebuie să urmez, nici ce să fac, dar am ieșit.”

Dumnezeu să binecuvânteze curajul aceluia tânăr care este căsătorit și are doi sau trei copii.

Doamne, îngăduie ca mulți dintre cei ce vor auzi acest Mesaj să afle calea spre Cuvântul Tău, singura cale a Vieții, pentru că El este Cuvântul. Te rog pentru fiecare, Tată. Ajută-i să înțeleagă și să primească totul ca o mustrare, pentru că nu din cruzime le-am vorbit așa, ci din dragoste, pentru că dragostea mustră.

Tu, care a trebuit să-i corectezi, Te-ai rugat pentru ei la cruce și ai spus: „*Tată, iartă-i, căci sunt orbi și nu știu ce fac!*” Același lucru Te rog și eu pentru acești slujitori de astăzi, care răstignesc din nou Cuvântul și-L înlocuiesc cu crezurile și dogmele lor denominaționale, criticând în fața oamenilor Cuvântul legitimat de Dumnezeu ca fiind Adevărul.

Tată, Te rog îndură-Te de ei și cheamă-i încă o dată la masa Ta de nuntă. Îngăduie ca de data aceasta să nu mai găsească scuze, ci să răspundă imediat chemării Tale și să vină, pentru că timpul este aici; s-ar putea să fie deja prea târziu, deși nădăjduiesc să nu fie așa.

Binecuvântează adunarea aceasta micuță de aici, pentru că nu s-au ridicat să plece, ci au rămas până la capăt, deși s-ar putea să fie două sau mai multe ore de când stau și ascultă Cuvântul Tău. Mulți sunt așteptați la masă de femeile și copiii lor, dar ei se țin de fiecare Cuvânt.

Doamne, eu sunt conștient și-mi dau seama ce mi se va întâmpla în ziua judecății dacă-i călăuzesc greșit pe oamenii aceștia, de aceea încerc să-i aduc la Cuvânt și să-i conving să trăiască doar după Cuvânt, spunându-le că Tu ești Același ieri, azi și în veci; că marele Duh Sfânt este Isus Hristos proslăvit, același Om, pentru că Tu ai spus: *Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi.*” (Ioan 14.19). Astfel, noi știm că Tu ești Acesta, Doamne, și Te credem cu toții, pentru că Te-am văzut făcând și în mijlocul nostru aceleași lucrări.

Doamne, ne predăm pe noi înșine pe altarul Tău și Te rugăm să faci ca oriunde vor ajunge aceste benzi, cei ce le vor asculta, fiecare bărbat și femeie, băiat sau fată, să se întoarcă spre Tine și să se predea pe deplin în slujba Ta.

Cercetează-i prin Puterea Ta pe cei ce ne vor asculta și vindecă-i pe cei bolnavi. Văd aici un băiat paralizat. Lasă ca marele Duh Sfânt să-L atingă și pe el, deoarece știm că stăm în prezența lui Dumnezeu și El o va face. Tu poți merge pe calea undelor radio și TV, prin toată țara, ca să-i vindeci pe cei bolnavi, pentru că ai trimis Cuvântul Tău și El i-a vindecat.

Dumnezeule, Tu poți face și astăzi aceleași lucrări pe care le-ai făcut în trecut, de aceea, Te rog să vindeci fiecare bolnav, fiecare paralizat și fiecare om nenorocit. Doamne, îngăduie aceasta pentru toți ascultătorii acestor cuvinte, pentru că îi iubesc cu dragostea lui Hristos și le simt nevoile. Ia-le toate problemele și neputințele și pune-le pe Altarul de Jertfă, unde se află Trupul însângerat al Mielului jertfit pentru ispășirea bolilor și neputințelor noastre.

O, Doamne Dumnezeule, ai milă de poporul acesta, pentru că mă pun în spărtură pentru ei, așa cum a făcut Moise odinioară și spun: „Doamne, ai milă de ei și mai dă-le o șansă!” Nu-i judeca acum, ci lasă ca Evanghelia să meargă puțin mai departe.

Ei sunt condamnați, Doamne, dar Te rog să lași ca marele Tău har să se extindă până la ultima persoană al cărei nume este scris în Carte. Îndură-Te și fă aceasta, pentru că Isus a spus: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine...”* și: *„Nici un om nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl...”*

Dumnezeule, rugămintea mea este ca oriunde vor cădea cuvintele acestea, aici, sau unde vor fi ascultate aceste benzi, Duhul Sfânt să-i cheme pe toți cei ce au fost hotărâți înainte de întemeierea lumii și ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții Mielului. Îngăduie ca ei să audă Cuvântul lui Dumnezeu vorbit astăzi, iar Vocea Ta interioară să le vorbească inimilor lor și să le spună: *„Aceasta este Calea adevărată! Mergi pe ea!”*

Îngăduie aceasta, Doamne, pentru că o cer în Numele lui Isus.

Aș vrea să vă întreb ceva în timp ce stăm cu capetele plecate: Voi credeți că acesta este Adevărul?

Mă simt obosit, pentru că nu mai sunt tânăr, dar trebuie să spun în amănunt fiecare lucru privitor la Împărăția lui Dumnezeu; trebuie să predic de fiecare dată când am ocazia s-o fac, fie că mă simt bine, fie că nu. Vin aici pentru că simt că trebuie s-o fac și vreau s-o fac de câte ori voi putea, pentru că vă iubesc. În ce

privește lucrurile aspre și grele pe care le spun, nu o fac pentru că așa vreau, ci pentru că asupra mea este o presiune care mă împinge să vorbesc așa. Chiar lucrul care a fost legitimat, mă împinge să fac aceasta, dar gândul meu nu este să-i jignesc pe bărbații și femeile care mă ascultă, ci doresc să-i aduc pe calea îngustă, acolo unde pot primi nuiaua și corecția Domnului, deoarece ei trebuie să se grăbească să vină înăuntru. Nu respingeți chemarea, pentru că s-ar putea să așteptați prea mult.

Cei care doriți să veniți de partea Domnului, cu o predare deplină și din inimă, fie că sunteți prezenți în auditoriu, fie că ascultați aceste benzi, nu vă grăbiți să ridicați mâinile dacă nu sunteți încredințați pe deplin. Dar dacă credeți și doriți să-L urmați din toată inima, ridicați mâna dreaptă.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Voi v-ați dedicat pe deplin lui Hristos, așa că mergeți înainte și purtați ocară Lui. Spuneți: „Începând de astăzi vreau să port și eu ocară Lui!” Și eu mi-am ridicat ambele mâini și spun: „Vreau să iau asupra mea ocară Domnului Isus Hristos!”, pentru că port cu bucurie numele de „fanatic sfânt” sau cum mai sunt numit. Mă simt onorat să fiu numit așa de dragul Domnului meu și port cu bucurie această ocară.

Nu vreți să faceți și voi la fel? Ridicați mâinile și spuneți: „Prin harul lui Dumnezeu, vreau să port și eu această ocară.”

Ucenicii s-au întors bucuroși, socotind că li s-a făcut o mare onoare să poarte ocară Numelui Său. Voi ce vreți? Să purtați ocară vreunui star de la Hollywood, a unui membru de biserică sau vreți să purtați ocară Cuvântului lui Isus Hristos?

„Doamne, învrednicește-mă să port ocară Cuvântului Tău! Știu că El a purtat această ocară, de aceea vreau s-o port și eu!”

Această cruce sfințită vreau s-o port,

Până când moartea mă eliberează,

Atunci mă voi duce Acasă,

Ca să-mi pot purta coroana...

Acolo va fi o coroană pentru fiecare dintre noi, iar când viața aceasta pământească se va sfârși, știm că totul va fi bine. Nu avem suficient loc ca oamenii să se adune

În jurul Altarului, dar Altarul vostru poate fi chiar locul unde stați. Să ne rugăm.

Părinte ceresc, mi s-a părut că aproape toate mâinile celor tineri și bătrâni, au fost ridicate, de aceea, Te rog să faci ca oriunde se aude această bandă, oamenii să ridice mâinile și să îngenuncheze. Tată și mamă, strângeți-vă mâinile și spuneți: „Dragă, noi am fost multă vreme membrii unei biserici, de aceea, hai să venim la Hristos!”

Te rugăm să îngădui aceasta, Doamne.

Binecuvântează-i pe oamenii aceștia și dă-le o viață predată Ție, Doamne. Mulți dintre ei sunt oameni buni, Doamne, sunt poporul Tău, dar n-au cunoscut Adevărul, de aceea, Te rog să le arăți Adevărul, pentru că după cum citim în Ioan 17: „Cuvântul Tău este Adevărul.” El este întotdeauna Adevărul pentru că este Dumnezeu, iar eu Te rog să-i sfințești prin acest Adevăr. Sfințește-i și curățește-i de toate crezurile denominaționale; curățește-i de toate lucrurile lumești, pentru a duce o viață predată Cuvântului.

Îngăduie aceasta, Doamne, pentru că acum sunt ai Tăi, iar ca slujitor al Tău, Te rog pentru ei în Numele lui Isus Hristos.

În timp ce stăm cu capetele plecate pentru rugăciune, haideți să cântăm împreună:

Isus a plătit totul,

Totul îi datorez Lui (gândiți-vă la aceasta)

Păcatul a lăsat o pată roșie,

El a spălat-o albă ca zăpada.

Ieri am fost la croitor ca să-mi ia măsură pentru un costum pe care mi l-a cumpărat un frate din adunare, care mi-a spus:

„Costumul tău părea foarte gros, de aceea ți-am cumpărat unul mai subțire.”

Când m-am dus după el, croitorul mi-a zis:

„Umărul tău drept este lăsat de parcă ai fi purtat cândva o povară grea.”

„Da, am avut o povară de păcate, dar Isus mi le-a plătit pe toate.”

Gândiți-vă la aceasta în timp ce cântați:

Isus a plătit totul,

Totul îi datorez Lui (gândiți-vă la aceasta)

(Ce a făcut păcatul?)

păcatul a lăsat o pată roșie,

El a spălat-o albă ca zăpada.

Dumnezeule, ai milă de noi și lasă Cuvântul Tău să pătrundă adânc în inimile noastre. Cuvântul acesta este mai important decât mâncarea: „Cuvântul Meu este o hrană,” este hrana care satură sufletele noastre flămânde.

Doamne, ia-ne și modelează-ne! Ia-mă și pe mine, fiindcă vreau să merg împreună cu ei; vreau să merg la Calvar, prin credință.

Iartă-mă, pentru că am greșit de multe ori. Chiar de curând era să renunț să mai predic; m-am descurajat pentru că am văzut că oamenii nu mă ascultă și fac mereu aceleași lucruri rele. Cu două săptămâni în urmă, în timp ce citeam Biblia acolo sus, Tu mi-ai dat acest semn, la fel ca lui Moise, căruia i-ai arătat acel munte care avea să fie un semn pentru el. Atunci am înțeles imediat că am greșit lăsând în urma mea o mulțime de oameni bolnavi care aveau nevoie de ajutor, și că slujba mea nu este numai o slujbă profetică, ci trebuie să-i învăț pe oameni Cuvântul și să mă rog pentru cei bolnavi. Mai mult, Tu ai lăsat ca un om să cadă și să moară aici, apoi L-ai înviat confirmând că acesta este Adevărul. Tu confirmi întotdeauna Cuvântul Tău.

Doamne, confirmă-L încă o dată, în timp ce stau înaintea tronului Tău. Ia-ne pe brațul tău și scoate lumea din noi. Ajută-ne să fim creștini pe deplin predați, o, Doamne, să fim iubitori, buni și deschiși, purtând roadele Duhului, pentru că suntem înaintea tronului Tău. Păcatul a lăsat o pată roșie pe fiecare dintre noi, dar Sângele Tău o poate îndepărta; o poate face albă ca zăpada. Îngăduie aceasta, în timp ce suntem în așteptarea Ta. Ia-ne, pentru că suntem ai Tăi și consacra-ne viețile pentru Tine.

Îngăduie aceasta pentru fiecare dintre noi, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Curățește inima mea, Doamne, pentru că văd toate greșelile pe care le-am făcut și ajută-mă ca de acum înainte să trăiesc cât mai aproape de Tine și să Te slujesc cât voi putea de bine, pentru că vreau să-Ți dăruiesc din nou viața mea pe deplin. Te rog aceasta, acum, după ce Duhul Tău m-a împins să aduc această acuzație împotriva prietenilor mei slujitori și după ce am spus toate acele cuvinte dure la adresa lor. Acum mă simt ușurat, Doamne, pentru că am fost eliberat de răspunderea pe care o aveam înaintea Ta și Te rog să-i ajuți să primească ceea ce le-am spus.

Te rog să-i mântuiești pe toți cei ce vor auzi sau citi acest Mesaj și îngăduie să vină o trezire a celor drepti, iar marea Ta Putere să vină în mijlocul bisericii, pentru că avem ochii ațintiți spre Tragerea a treia, care va aduce lucruri mari în mijlocul nostru.

Doamne, sunt al Tău și mă pun mine însumi pe Altar, cu toată ființa mea. Scoate lumea din mine, iar în locul lucrurilor pieritoare, dă-mi-le pe cele nepieritoare, Cuvântul Tău.

Ajută-mă să trăiesc atât de aproape acest Cuvânt, încât Cuvântul să fie în mine și eu în Cuvânt.

Ajută-mă să nu mă abat niciodată de la El și să țin cât pot de bine această Sabie a Împăratului în mâna mea.

Binecuvântează-ne pe toți, pentru că suntem slujitorii Tăi și ne-am predat pe deplin și din toată inima pentru lucrarea Ta, în Numele lui Isus Hristos.

Isus a plătit totul,

(Dumnezeu să vă binecuvânteze! Frate Neville)

Totul îi datorez Lui.

Păcatul a lăsat o pată roșie,

El a spălat-o albă ca zăpada.

- Amin -